

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 5.2.2013
COM(2013) 45 final

2013/0025 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării
terorismului**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 21 final}

{SWD(2013) 22 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele și obiectivele propunerii

Principalele obiective ale măsurilor propuse sunt de a consolida piața internă prin reducerea complexității la nivel transfrontalier, de a proteja interesele societății împotriva criminalității și a actelor de terorism, de a proteja prosperitatea economică a Uniunii Europene prin asigurarea unui mediu de afaceri eficient și de a contribui la stabilitatea financiară prin protejarea solidității, a funcționării corespunzătoare și a integrității sistemului financiar.

Aceste obiective vor fi atinse prin asigurarea coerenței între abordarea UE și cea internațională, prin asigurarea consecvenței între normele naționale, precum și a flexibilității în punerea în aplicare a acestora, prin asigurarea unor norme care să țină cont de riscuri și care să fie adecvate pentru a răspunde amenințărilor nou apărute.

În plus, prezenta propunere include și abrogă Directiva 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE¹, îmbunătățind astfel inteligibilitatea și accesibilitatea cadrului legislativ privind combaterea spălării banilor (CSB) pentru toate părțile interesate.

Comisia intenționează să completeze actuala propunere prin consolidarea răspunsului represiv al UE la spălarea banilor. În consecință, în 2013 se preconizează o propunere de armonizare a dreptului penal în cazul acestei infracțiuni în baza articolului 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)².

Contextul general

Depășirea barierelor din cadrul pieței interne facilitează nu doar crearea sau dezvoltarea de întreprinderi care își desfășoară activitatea în mod legal pe teritoriul UE, ci poate oferi, de asemenea, posibilități crescute pentru spălarea banilor și finanțarea terorismului. Infractorii implicați în operațiuni de spălare a banilor pot încerca așadar să ascundă sau să deghizeze adevărata natură, sursă sau proprietate a activelor în cauză și să le transforme în venituri aparent legitime. Mai mult, finanțarea terorismului se poate face atât prin activități legitime, cât și prin activități infracționale, având în vedere că organizațiile teroriste pot fi implicate în activități generatoare de venituri care, la rândul lor, pot fi, sau cel puțin par a fi, legitime. În consecință, spălarea banilor și finanțarea terorismului generează un risc ridicat pentru integritatea, funcționarea corespunzătoare, reputația și stabilitatea sistemului financiar, cu posibile consecințe devastatoare pentru societate în general.

Pentru a proteja funcționarea corespunzătoare a sistemului financiar și a pieței interne au fost adoptate acte legislative la nivel european. Cu toate acestea, natura schimbătoare a amenințărilor referitoare la spălarea banilor și finanțarea terorismului, favorizată de evoluția constantă a tehnologiei și a mijloacelor aflate la dispoziția infractorilor, necesită adaptarea permanentă a cadrului juridic pentru contracararea unor astfel de amenințări.

¹ JO L 214, 4.8.2006, p. 29.

² http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2013_home_006_money_laundering_en.pdf

La nivelul UE, Directiva 2005/60/CE din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului³ (denumită în continuare „a treia DCSB”) instituie cadrul menit să protejeze soliditatea, integritatea și stabilitatea instituțiilor de credit și financiare și încrederea în sistemul financiar în ansamblu împotriva riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Normele UE se bazează în mare măsură pe standardele internaționale adoptate de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și, având în vedere că directiva aplică o abordare de armonizare minimă, cadrul este completat cu norme adoptate la nivel național.

La nivel internațional, GAFI a efectuat o revizuire substanțială a standardelor internaționale și a adoptat un set nou de recomandări în februarie 2012.

În paralel cu procesul internațional, Comisia Europeană a efectuat propria revizuire a cadrului european. O revizuire a directivei la acest moment este complementară cu recomandările GAFI revizuite, care reprezintă în sine o consolidare substanțială a cadrului pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. Directiva propusă consolidează și mai mult elementele recomandărilor revizuite, în special în ceea ce privește domeniul de aplicare (prin includerea furnizorilor de servicii de noroc și a comercianților de bunuri începând de la pragul de 7 500 EUR), informațiile referitoare la beneficiarul real (care trebuie puse la dispoziția entităților obligate și a autorităților competente) și dispozițiile referitoare la sancțiuni. Revizuirea ia în considerare necesitatea de a spori eficacitatea măsurilor CSB prin adaptarea cadrului legal pentru a asigura faptul că evaluările riscurilor sunt efectuate la nivelul corespunzător și cu gradul de flexibilitate necesar pentru a permite adaptarea la situații diferite și actori diferiți. Drept consecință a acestui fapt, directiva stabilește un nivel înalt al standardelor comune, însă, în același timp, solicită statelor membre, autorităților de supraveghere și entităților obligate să evalueze riscul și să ia măsuri adecvate de atenuare, proporționale cu un astfel de risc. Aceasta conduce la o directivă mai puțin detaliată în ceea ce privește măsurile concrete care trebuie luate.

Dispozițiile în vigoare în domeniu

S-au adoptat diverse instrumente juridice pentru a asigura un cadru eficace pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului la nivelul UE. Cele mai importante instrumente sunt:

- a treia directivă CSB, care acoperă majoritatea celor 40 de recomandări ale GAFI și unele dintre cele 9 recomandări speciale ale GAFI;
- Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri⁴, care pune în aplicare recomandarea specială VII (RS VII) a GAFI privind transferurile electronice;
- Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate⁵, care pune în aplicare recomandarea specială IX (RS IX) a GAFI privind „curierii de numerar”;

³ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁴ JO L 345, 8.12.2006, p. 1.

⁵ JO L 309, 25.11.2005, p. 9.

- Directiva 2007/64/CE din 13 decembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne⁶ (Directiva privind serviciile de plată) care, în combinație cu a treia DCSB, pune în aplicare RS VI a GAFI privind transferurile alternative de fonduri;
- Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului⁷ care, însoțit de Regulamentul (CE) nr. 881/2002 din 27 mai 2002⁸ de punere în aplicare a unor sancțiuni impuse de ONU împotriva rețelei Al-Qaida și talibanilor, pune în aplicare o parte din RS III a GAFI privind înghețarea activelor teroriștilor.

Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Propunerea de adaptare a cadrului pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului este pe deplin coerentă cu politicile UE în alte domenii. În special:

- Programul de la Stockholm⁹, care are ca obiectiv realizarea unei Europe deschise și sigure, în serviciul și pentru protecția cetățenilor, invită statele membre și Comisia să dezvolte în continuare schimbul de informații între unitățile de informații financiare (FIU) în lupta împotriva spălării banilor;
- Strategia de securitate internă a UE¹⁰ identifică cele mai urgente provocări pentru securitatea UE în anii care urmează și propune cinci obiective strategice și acțiuni specifice pentru perioada 2011-2014 pentru a contribui la sporirea siguranței UE. Printre acestea se numără lupta împotriva spălării banilor și prevenirea terorismului. S-a recunoscut în mod expres necesitatea actualizării cadrului UE pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în vederea consolidării transparenței persoanelor juridice și a construcțiilor juridice;
- având în vedere posibilitatea unei utilizări abuzive a noilor tehnologii pentru ascunderea tranzacțiilor sau a identității, este important ca statele membre să fie la curent cu evoluțiile tehnologice și să efectueze simulări cu privire la utilizarea identificării electronice, a semnăturii electronice și a serviciilor de asigurare a încrederii, în concordanță cu propunerea Comisiei de Regulament privind identificarea electronică și serviciile de asigurare a încrederii pentru tranzacțiile electronice pe piața internă¹¹;
- în martie 2012, Comisia Europeană a adoptat o propunere privind înghețarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni în UE¹², care urmărește să asigure faptul că statele membre dispun de un sistem eficient de înghețare, gestionare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni, susținut de modelul instituțional necesar, precum și de resursele financiare și umane necesare;

⁶ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

⁷ JO L 344, 28.12.2001, p. 70.

⁸ JO L 139, 29.5.2002, p. 9.

⁹ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

¹⁰ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Strategia de securitate internă a UE în acțiune: cinci pași către o Europă mai sigură” [COM(2010) 673 final].

¹¹ COM(2012) 238/2

¹² Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind înghețarea și confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni în Uniunea Europeană [COM(2012) 085 final].

- în ceea ce privește protecția datelor, clarificările propuse pentru cea de-a treia DCSB sunt pe deplin în conformitate cu abordarea prevăzută în propunerile recente ale Comisiei privind protecția datelor¹³, prin care o dispoziție specifică¹⁴ acordă UE sau legislației naționale dreptul de a restrânge domeniul de aplicare a obligațiilor și drepturilor prevăzute în proiectul de regulament pentru o serie de motive menționate, inclusiv prevenirea, investigarea, detectarea și urmărirea penală a infracțiunilor;
- în ceea ce privește sancțiunile, propunerea de a introduce un set de norme minime bazate pe principii pentru a înăspri sancțiunile administrative este pe deplin în conformitate cu politica Comisiei, astfel cum este prevăzut în Comunicarea sa intitulată „Consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare”¹⁵;
- în ceea ce privește incluziunea financiară, s-a recunoscut faptul că aplicarea unei abordări prea prudente în cazul măsurilor de protecție prevăzute pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului poate avea drept consecință neintenționată excluderea din sistemul financiar a întreprinderilor și a consumatorilor care își desfășoară activitatea în mod legal. La nivel internațional, s-au desfășurat activități pe această temă¹⁶ cu scopul de a oferi orientări pentru a sprijini statele și instituțiile financiare ale acestora în conceperea de măsuri de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului care să atingă obiectivul național al incluziunii financiare fără a compromite măsurile existente în scopul combaterii criminalității. La nivelul UE, problema incluziunii financiare este supusă în prezent examinării ca parte a activităților referitoare la un Pachet privind conturile bancare;
- în ceea ce privește cooperarea cu persoane sau autorități (inclusiv instanțe judecătorești și organe administrative) care desfășoară activități de calculare, colectare, recuperare a impozitelor și a altor taxe publice, de urmărire judiciară cu privire la acestea sau de soluționare a contestațiilor cu privire la acestea, propunerea este în concordanță cu abordarea pentru combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale¹⁷, urmată la nivel internațional, prin includerea unei trimeri specifice la infracțiunile fiscale în cadrul infracțiunilor grave, acestea putând fi considerate ca infracțiuni premergătoare spălării banilor. Consolidarea procedurilor de precauție privind clientela în scopul CSB va sprijini, de asemenea, lupta împotriva fraudei fiscale și a evaziunii fiscale.

¹³ Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, identificării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și la libera circulație a acestor date [COM(2012) 010 final] și Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (Regulament general privind protecția datelor) [COM(2012) 011 final]. Articolul 21 din Regulamentul general privind protecția datelor.

¹⁴ COM(2010) 716 final.

¹⁵ „Anti-money laundering and terrorist financing measures and Financial Inclusion” („Măsuri de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și incluziunea financiară”), GAFI, iunie 2011.

¹⁷ Comunicarea Comisiei intitulată „Un plan de acțiune în vederea consolidării luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale” și adoptată de Comisie la 6 decembrie 2012, COM(2012) 722 final

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

În aprilie 2012, Comisia a adoptat un raport privind aplicarea celei de-a treia DCSB și a solicitat comentarii din partea tuturor părților interesate. Raportul s-a axat pe o serie de teme-cheie identificate (de exemplu, includerea aplicării unei abordări bazate pe risc, extinderea domeniului de aplicare a cadrului existent, adaptarea abordării la măsurile de precauție privind clientela, clarificarea obligațiilor de raportare și a atribuțiilor de supraveghere, îmbunătățirea cooperării între FIU-uri etc.), care au fost esențiale pentru revizuirea celei de-a treia DCSB.

Comisia a primit 77 de contribuții din partea autorităților publice, a societății civile, a federațiilor patronale și a întreprinderilor din diverse domenii (inclusiv serviciile financiare, sectorul jocurilor de noroc, profesiile liberale, sectorul imobiliar și furnizorii de servicii pentru fiducii și societăți), reprezentând o gamă largă de părți interesate. De asemenea, s-a primit un număr suplimentar de comentarii, documente de poziție și contribuții în afara consultării.

Rezultatele generale ale consultării¹⁸ indică o confirmare generală a aspectelor și problemelor semnalate în raportul Comisiei, precum și un sprijin larg pentru alinierea propusă la standardele revizuite ale GAFI și pentru o mai mare clarificare în anumite domenii (și anume, protecția datelor și modalitatea de aplicare a normelor în situații transfrontaliere).

Utilizarea expertizei

S-au făcut eforturi considerabile pentru a se obține dovezi în domeniu și pentru a se asigura implicarea deplină a diferitelor părți interesate.

În special, pe parcursul anului 2010, firma de consultanță Deloitte¹⁹ a efectuat un studiu în numele Comisiei pentru verificarea punerii în aplicare a celei de-a treia directive CSB.

Evaluarea impactului

Comisia a întreprins o evaluare a impactului²⁰ în cadrul căreia a analizat consecințele posibile ale spălării banilor și finanțării terorismului. În special, faptul că sistemul financiar nu reușește să prevină spălarea banilor și finanțarea terorismului poate conduce la impacturi economice negative (rezultate din întreruperi ale fluxurilor internaționale de capital, investiții reduse și creșterea economică inferioară) și la instabilitatea pieței financiare (rezultată din reticența altor intermediari financiari față de angajarea în afaceri, pierderea reputației, scăderea încrederii și riscurile prudentiale).

S-au examinat următorii factori generatori de probleme:

¹⁸ Sinteza reacțiilor primite este disponibilă la adresa http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

¹⁹ Studiul este disponibil la adresa http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

²⁰ Evaluarea impactului este disponibilă la adresa http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm

- aplicarea diferită a normelor UE existente pe teritoriul statelor membre, ceea ce conduce la reducerea securității juridice;
- inadvertențele și lacunele privind normele actuale ale UE;
- lipsa de coerență între normele actuale și standardele internaționale revizuite recent.

În consecință, este necesară îndeplinirea următoarelor obiective operaționale:

- asigurarea coerenței între normele naționale și, după caz, a flexibilității în punerea în aplicare a acestora prin consolidarea și clarificarea cerințelor actuale;
- asigurarea unor norme care să țină cont de riscuri și care să fie adecvate pentru a răspunde amenințărilor nou apărute, prin consolidarea și clarificarea cerințelor actuale;
- asigurarea unei abordări la nivel UE în concordanță cu abordarea urmată la nivel internațional, prin extinderea domeniului de aplicare și prin consolidarea și clarificarea cerințelor actuale.

În urma evaluării impactului s-a concluzionat că cele mai bune opțiuni de îmbunătățire a situației existente ar fi:

- *extinderea domeniului de aplicare la jocurile de noroc*: extinderea domeniului de aplicare a directivei dincolo de „cazinouri”, astfel încât să acopere sectorul jocurilor de noroc;
- *pragurile pentru comercianții de bunuri*: reducerea domeniului de aplicare și a pragurilor de precauție privind clientela în cazul comercianților de bunuri cu valoare ridicată, de la 15 000 EUR la 7 500 EUR pentru tranzacțiile în numerar;
- *regimul sancțiunilor*: introducerea unui set de norme minime bazate pe principii pentru a înăspri sancțiunile administrative;
- *date statistice comparabile*: este necesar ca cerința privind colectarea și raportarea datelor statistice să fie consolidată și să aibă o mai mare precizie;
- *protecția datelor*: introducerea unor dispoziții în directivă care să clarifice interacțiunea dintre combaterea spălării banilor/combateră finanțării terorismului și cerințele de protecție a datelor;
- *inclusiunea infracțiunilor fiscale în domeniul de aplicare*: includerea unei trimiteri explicite la infracțiunile fiscale ca infracțiuni premergătoare;
- *disponibilitatea informațiilor privind beneficiarul real*: solicitarea ca toate întreprinderile să dețină informații privind beneficiarii reali ai acestora;
- *identificarea beneficiarului real*: menținerea abordării conform căreia o participare de 25 % este suficientă pentru a fi considerat beneficiar real, clarificând însă semnificația „pragului de 25 %”;
- *responsabilități de supraveghere pentru CSB atât în țara de origine, cât și în țara gazdă*: introducerea de noi norme care să precizeze clar faptul că sucursalele și

filialele situate în alte state membre decât cel în care se află sediul central aplică normele pentru CSB ale statului gazdă și consolidarea acordurilor de cooperare între autoritățile de supraveghere din țara de origine și cele din țara gazdă;

- *cooperarea transfrontalieră între unitățile de informații financiare (FIU)*: introducerea de noi cerințe care să consolideze atribuțiile FIU-urilor și cooperarea între acestea;
- *evaluări ale riscurilor la nivel național*: introducerea unei cerințe pentru statele membre de a efectua o evaluare a riscurilor la nivel național și de a lua măsuri de atenuare a riscurilor;
- *precauția privind clientela*: statele membre trebuie să asigure existența unei precauții sporite în anumite situații de risc ridicat, permițând în același timp precauția simplificată în situațiile cu risc redus;
- *echivalența regimurilor aplicate țărilor terțe*: eliminarea procesului de „listă albă”;
- *abordarea supravegherii în funcție de risc*: recunoașterea explicită în directivă a faptului că supravegherea poate fi efectuată în funcție de risc;
- *tratamentul persoanelor expuse politic (PEP)*: introducerea de noi cerințe pentru PEP interne/PEP care lucrează în cadrul organizațiilor internaționale, care prevăd aplicarea unor măsuri în funcție de risc.

În plus, în evaluarea impactului s-a analizat impactul propunerilor legislative asupra drepturilor fundamentale. În conformitate cu Carta drepturilor fundamentale, propunerile au în vedere în special asigurarea protecției datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă), prin specificarea în mod clar a condițiilor în care astfel de date pot fi stocate și transferate. Propunerile nu vor aduce nicio schimbare, prin urmare, acestea nu au niciun impact asupra dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47 din cartă). Directiva nu încalcă acest principiu, astfel cum a fost confirmat de către Curtea Europeană de Justiție (cauza C-305/05). Respectarea vieții private (articolul 7), libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16) și nediscriminarea (articolul 21) au fost luate în considerare în mod corespunzător. În cele din urmă, propunerea va contribui în mod indirect la protejarea dreptului la viață (articolul 2 din cartă).

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii este articolul 114 din TFUE.

Subsidiaritatea și proporționalitatea

În conformitate cu principiul subsidiarității și cel al proporționalității, astfel cum sunt enunțate în articolul 5 din TFUE, obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre. În consecință, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii. Prezenta propunere nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

Considerentul 2 din cea de-a treia DCSB subliniază necesitatea existenței unor măsuri la nivelul UE care să vizeze protejarea solidității, integrității și stabilității instituțiilor de credit și financiare, precum și a încrederii în sistemul financiar în ansamblu. „Pentru a se evita adoptarea de către statele membre a unor măsuri de protejare a sistemelor lor financiare care ar putea fi incompatibile cu funcționarea pieței interne, cu normele statului de drept și cu ordinea publică din Comunitate, este necesară o acțiune comunitară în acest domeniu.”

Întrucât fluxurile masive de bani murdari și finanțarea terorismului pot prejudicia stabilitatea și reputația sectorului financiar și amenința piața unică, eventualele măsuri adoptate numai la nivel național ar putea avea efecte negative asupra pieței unice a UE: lipsa unor norme coordonate între statele membre care să vizeze protejarea sistemelor lor financiare ar putea fi incompatibilă cu funcționarea pieței interne și ar putea avea drept rezultat fragmentarea. Acțiunea UE este justificată, de asemenea, în vederea menținerii unor condiții de concurență echitabile pe întregul teritoriu al UE – entitățile din toate statele membre fiind supuse unui set uniform de obligații privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

Comisia consideră că modificările de norme pe care le propune sunt proporționale cu obiectivele. Prin impunerea unor praguri în ceea ce privește domeniul de aplicare și precauția privind clientela, Comisia propune măsuri proporționale de limitare a aplicabilității directivei, în cazurile în care acest lucru se justifică. În plus, directiva permite ca anumite măsuri preventive care trebuie să fie luate de IMM-uri să fie proporționale cu dimensiunea și natura entității obligate. În același timp, prin adoptarea unei abordări personalizate și flexibile în funcție de risc se asigură faptul că statele membre nu sunt împiedicate să întreprindă măsurile și acțiunile necesare pentru contracararea amenințărilor serioase cu care se pot confrunta la nivel național. Prin includerea unor procese la nivelul UE în vederea unei coordonări sporite și a dezvoltării unor abordări supranaționale, alături de o armonizare mai pronunțată în anumite domenii, prin care să se asigure că obiectivele UE sunt îndeplinite la rândul lor, o directivă este mai bine adaptată pentru aceste măsuri decât un regulament cu armonizare deplină. Deși asigurarea unui sistem eficace de combatere a spălării banilor/combateră a finanțării terorismului presupune anumite cheltuieli pentru entitățile obligate (aceste cheltuieli au fost analizate în evaluarea impactului), Comisia consideră că beneficiile rezultate din prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului vor continua să fie mai mari decât cheltuielile implicate.

Evaluarea noilor standarde internaționale va începe în cel de-al patrulea trimestru al anului 2013. Cu excepția cazului în care Comisia oferă indicații clare și timpurii privind abordarea dorită de UE în ceea ce privește punerea în aplicare a standardelor, există riscul ca statele membre ale UE care vor fi evaluate primele să opteze pentru soluții care pot să nu coincidă cu abordarea propusă de UE, îngreunând astfel acordul privind normele comune ale UE.

În cele din urmă, odată cu adoptarea unor standarde internaționale revizuite, atât Comisia, cât și toate statele membre ale UE (fie direct, fie pe baza calității lor de membri ai GAFI sau MONEYVAL) și-au luat angajamentul de a asigura punerea în aplicare a acestora.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul Uniunii Europene.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

Explicarea detaliată a propunerii

Principalele modificări aduse celei de-a treia DCSB sunt:

- *Extinderea domeniului de aplicare a directivei:* se propun două schimbări principale ale domeniului de aplicare:
 - (a) reducerea pragului pentru comercianții de bunuri de valoare ridicată care efectuează plăți în numerar, de la 15 000 EUR la 7 500 EUR. În prezent, domeniul de aplicare a directivei include doar comercianții de bunuri care efectuează plăți în numerar cu o valoare mai mare sau egală cu 15 000 EUR. După primirea informațiilor de la statele membre cu privire la exploatarea de către infractori a acestui prag relativ ridicat, s-a propus reducerea lui la 7 500 EUR. În plus, în conformitate cu noua propunere, comercianții ar trebui să aplice măsuri de precauție privind clientela la efectuarea de tranzacții ocazionale în valoare de cel puțin 7 500 EUR, care reprezintă o reducere de la pragul anterior de 15 000 EUR. Atât definiția, cât și pragul indică o înăsprire a măsurilor împotriva utilizării unor astfel de comercianți în scopul spălării de bani pe întregul teritoriu al UE;
 - (b) domeniul de aplicare a directivei include „furnizorii de servicii de jocuri de noroc” (în conformitate cu Directiva 2000/31/CE din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă²¹). Directiva actuală, a treia DCSB, precum și recomandările revizuite ale GAFI impun ca numai cazinourile să fie incluse în domeniul de aplicare a legislației privind combaterea spălării banilor/combateră finantării terorismului. În UE există elemente care indică faptul că, în acest mod, alte domenii ale jocurilor de noroc devin vulnerabile la abuzurile infractorilor.
- *Abordarea bazată pe risc:* directiva recunoaște faptul că utilizarea unei abordări bazate pe risc reprezintă un mod eficace de identificare și atenuare a riscurilor pentru sistemul financiar și pentru stabilitatea economică mai largă în cadrul pieței interne. Noile măsuri propuse ar necesita punerea în aplicare a unor măsuri bazate pe fapte în trei domenii principale, iar fiecare dintre acestea ar trebui completată cu câte o listă minimă de factori care trebuie luați în considerare sau cu orientări care urmează a fi elaborate de către autoritățile europene de supraveghere:
 - (a) statele membre vor trebui să identifice, să înțeleagă și să atenueze riscurile cu care se confruntă. Această măsură poate fi completată de activitatea de evaluare a riscurilor efectuată la nivel supranațional (de exemplu, de către autoritățile europene de supraveghere sau de către Europol), iar rezultatele ar trebui să fie comunicate altor state membre și entități obligate. Acest lucru ar constitui punctul de plecare al abordării bazate pe risc și ar recunoaște faptul că un răspuns la nivelul întregii UE se poate baza pe experiența națională a statelor membre;

²¹ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

- (b) entitățile obligate care funcționează în cadrul domeniului de aplicare a directivei ar trebui să își identifice, să își înțeleagă și să își atenueze riscurile, precum și să realizeze documentarea și actualizarea evaluărilor de risc pe care le întreprind. Acesta este un element-cheie al abordării bazate pe risc, care permite autorităților competente (precum autoritățile de supraveghere) din cadrul statelor membre să revizuiască și să înțeleagă în detaliu deciziile luate de către entitățile obligate aflate sub supravegherea lor. În cele din urmă, statele care adoptă o abordare bazată pe risc ar fi pe deplin responsabile pentru deciziile pe care le iau;
 - (c) propunerea ar recunoaște faptul că resursele autorităților de supraveghere pot fi utilizate pentru axarea pe domeniile în care riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului sunt mai mari. Utilizarea unei abordări bazate pe risc ar însemna utilizarea dovezilor pentru o mai bună vizare a riscurilor.
- *Măsuri simplificate și măsuri sporite de precauție privind clientela:* conform propunerii, entitățile obligate ar trebui să ia măsuri sporite în cazul în care riscurile sunt mai mari și pot fi autorizate să ia măsuri simplificate în cazul în care s-a demonstrat că riscurile sunt mai mici. În ceea ce privește actuala DCSB (cea de-a treia), dispozițiile privind precauția simplificată s-au dovedit a fi mult prea permissive, anumite categorii de clienți sau tranzacții fiind scutite definitiv de cerințele referitoare la precauții. Prin urmare, directiva revizuită ar înăspri normele privind precauția simplificată și nu ar mai permite existența unor situații în care să se aplice scutiri. În schimb, deciziile privind cazurile în care se aplică măsurile simplificate de precauție și modalitatea de aplicare a acestora ar trebui să fie justificate pe baza riscului, fiind puse la dispoziție cerințe minime privind factorii care urmează să fie luați în considerare. Într-unul din cazurile în care ar trebui să fie aplicate permanent măsuri sporite de precauție, și anume în cazul persoanelor expuse politic, directiva a fost consolidată astfel încât să includă atât persoanele expuse politic care dețin funcții publice importante pe plan intern, cât și pe cele care lucrează pentru organizații internaționale.
 - *Informații privind beneficiarul real:* directiva revizuită propune noi măsuri, în scopul de a face informațiile privind beneficiarul real mai clare și mai accesibile. Prin aceasta, persoanele juridice sunt obligate să dețină informații referitoare la propriii beneficiari reali. Aceste informații ar trebui să fie puse atât la dispoziția autorităților competente, cât și a entităților obligate. În cazul construcțiilor juridice, fiduciarii sunt obligați să își declare statutul atunci când devin clienți, iar informațiile referitoare la beneficiarii reali trebuie să fie puse la dispoziția autorităților competente și a entităților obligate.
 - *Echivalența țărilor terțe:* directiva revizuită va elimina dispozițiile referitoare la „echivalența” pozitivă, din moment ce regimul de precauție privind clientela este din ce în ce mai puternic bazat pe risc, iar utilizarea de scutiri pe motivul unor factori pur geografici este mai puțin relevantă. Dispozițiile actuale ale celei de-a treia DCSB impun luarea unor decizii cu privire la întrebarea dacă țările terțe dețin sisteme de combatere a spălării banilor/combatere a finanțării terorismului „echivalente” cu cele din UE. Aceste informații au fost apoi utilizate pentru a permite scutiri privind anumite aspecte ale precauției privind clientela.

- *Sancțiunile administrative:* în conformitate cu politica Comisiei de a alinia sancțiunile administrative, directiva revizuită conține o serie de sancțiuni, iar statele membre trebuie să se asigure de disponibilitatea acestora în cazul încălcărilor sistematice ale cerințelor esențiale ale directivei, și anume precauția privind clientela, păstrarea evidenței, raportarea tranzacțiilor suspecte și controalele interne.
- *Unitățile de informații financiare:* propunerea ar introduce dispozițiile Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului din 17 octombrie 2000 privind acordurile de cooperare între unitățile de informații financiare ale statelor membre în ceea ce privește schimbul de informații, continuându-se în acest fel extinderea și consolidarea cooperării.
- *Autoritățile europene de supraveghere:* propunerea conține mai multe domenii în cadrul cărora sunt avute în vedere activități ale autorităților europene de supraveghere. În special, ABE, AEAPo și AEVMP trebuie să efectueze o evaluare și să ofere un aviz privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă UE. În plus, accentul mai mare pus pe abordarea bazată pe risc necesită un grad sporit de orientare pentru statele membre și instituțiile financiare cu privire la factorii care trebuie luați în considerare atunci când se aplică măsuri simplificate de precauție privind clientela și măsuri sporite de precauție privind clientela și atunci când supravegherea se desfășoară conform unei abordări bazate pe risc. În plus, autoritățile europene de supraveghere au primit sarcina să elaboreze standarde tehnice de reglementare în anumite aspecte în care instituțiile financiare trebuie să își adapteze controalele interne pentru a face față situațiilor specifice.
- *Protecția datelor:* necesitatea asigurării unui echilibru între crearea condițiilor pentru existența unor sisteme și controale robuste și a unor măsuri preventive împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului, pe de o parte, și protecția drepturilor persoanelor vizate, pe de altă parte, se reflectă în propunere.
- *Măsurile de transpunere:* date fiind complexitatea propunerii și domeniul de aplicare al acesteia, statele membre au obligația de a transmite un tabel de corespondență între dispozițiile legislației lor naționale și dispozițiile directivei.

Spațiul economic european

Prezenta propunere este relevantă pentru țările SEE.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene²,

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor³,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Fluxurile masive de bani murdari pot prejudicia stabilitatea și reputația sectorului financiar și amenința piața unică, iar terorismul zdruncină înseși temeliile societății noastre. Pe lângă abordarea bazată pe dreptul penal, un efort în materie de prevenire la nivelul sistemului financiar poate produce rezultate.
- (2) Soliditatea, integritatea și stabilitatea instituțiilor de credit și financiare și încrederea în sistemul financiar în ansamblu ar putea fi puse grav în pericol de eforturile infractorilor și ale complicilor acestora fie de a disimula originea produselor infracțiunii, fie de a canaliza fonduri legale sau ilegale în scopuri teroriste. În cazul în care la nivelul Uniunii nu sunt adoptate anumite măsuri de coordonare, cei care spală bani și finanțatorii terorismului ar putea încerca să profite, pentru a-și facilita activitățile infracționale, de libera circulație a capitalurilor și de libertatea de a presta servicii financiare pe care le implică spațiul financiar integrat.

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ JO C , , p. .

- (3) Propunerea actuală este a patra directivă care abordează amenințarea spălării de bani. Directiva 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor⁴ definea spălarea de bani în funcție de infracțiunile legate de droguri și impunea obligații exclusiv în sectorul financiar. Directiva 2001/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului din decembrie 2001 de modificare a Directivei 91/308/CEE⁵ a extins domeniul de aplicare atât în ceea ce privește infracțiunile reglementate, cât și gama de profesii și activități reglementate. În iunie 2003, Grupul de Acțiune Financiară Internațională (denumit în continuare „GAFI”) a revizuit recomandările sale pentru a reglementa finanțarea terorismului și a furnizat cerințe mai detaliate în ceea ce privește identificarea și verificarea clientelei, situațiile în care un risc mărit de spălare a banilor poate justifica adoptarea de măsuri sporite și, de asemenea, situațiile în care un risc redus poate justifica controale mai puțin riguroase. Aceste modificări s-au reflectat în Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului⁶ și punerea în aplicare a Directivei 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția de persoană expusă politic, precum și criteriile tehnice pentru procedurile simplificate de precauție privind clientela și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau foarte limitat⁷.
- (4) Spălarea banilor și finanțarea terorismului se produc deseori în context internațional. Măsurile adoptate numai la nivel național sau chiar la nivelul Uniunii Europene, fără a ține seama de coordonarea și cooperarea internațională, ar avea efecte foarte limitate. Prin urmare, măsurile adoptate de Uniunea Europeană în acest domeniu ar trebui să fie compatibile cu acțiuni întreprinse în alte foruri internaționale. Acțiunea Uniunii Europene ar trebui să țină seama în continuare în special de recomandările GAFI, care constituie principalul organism internațional activ în lupta împotriva spălării banilor și finanțării terorismului. Cu scopul de a consolida eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului, Directivele 2005/60/CE și 2006/70/CE ar trebui să fie aliniate cu noile recomandări ale GAFI, adoptate și extinse în februarie 2012.
- (5) De asemenea, utilizarea abuzivă a sistemului financiar pentru canalizarea fondurilor de origine ilegală sau chiar a banilor curați în scopuri teroriste reprezintă un risc clar pentru integritatea, buna funcționare, reputația și stabilitatea sistemului financiar. În consecință, măsurile preventive prevăzute de prezenta directivă ar trebui să reglementeze nu numai manipularea banilor obținuți în urma infracțiunilor, ci și colectarea de bani sau de bunuri în scopuri teroriste.
- (6) Utilizarea plăților semnificative în numerar este vulnerabilă la fenomenul spălării banilor și al finanțării terorismului. În scopul de a spori vigilența și de a atenua riscurile generate de plățile în numerar, persoanele fizice sau juridice care comercializează bunuri ar trebui să fie reglementate de prezenta directivă în măsura în care acestea efectuează sau primesc plăți în numerar în valoare de cel puțin 7 500 EUR. Statele membre pot decide să adopte dispoziții mai stricte, inclusiv un prag inferior.

⁴ JO L 166, 28.6.1991, p. 77.

⁵ JO L 344, 28.12.2001, p. 76.

⁶ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁷ JO L 214, 4.8.2006, p. 29.

- (7) Membrii profesiilor juridice liberale, definiți de statele membre, ar trebui să se supună dispozițiilor prezentei directive atunci când participă la tranzacții financiare sau la tranzacții între societăți comerciale, inclusiv prin furnizarea de consultanță fiscală, întrucât aceasta prezintă riscul cel mai ridicat ca serviciile respectivilor membri ai profesiilor juridice liberale să fie folosite în mod abuziv, în scopul spălării produselor activității infracționale sau în scopul finanțării terorismului. Cu toate acestea, ar trebui să existe scutiri de la obligația de a raporta informații obținute fie înainte de o procedură judiciară, în timpul acesteia sau după aceasta, fie în cursul evaluării situației juridice a unui client. Astfel, consilierea juridică ar trebui să se supună în continuare obligației de păstrare a secretului profesional, cu excepția cazurilor în care consilierul juridic participă la spălarea banilor sau la finanțarea terorismului, consultanța juridică este furnizată în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului sau avocatul știe că un client dorește consiliere juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.
- (8) Serviciile direct comparabile ar trebui tratate în același mod, atunci când sunt prestate de oricare dintre membrii profesiilor reglementate de prezenta directivă. Pentru a asigura respectarea drepturilor prevăzute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în cazul auditorilor, al experților contabili externi și al consilierilor fiscali care, în unele state membre, pot apăra sau reprezenta un client în contextul unei proceduri judiciare sau pot evalua situația juridică a unui client, informațiile pe care le obțin în exercitarea acestor funcții nu ar trebui să se supună obligațiilor de raportare prevăzute în prezenta directivă.
- (9) Este important să se evidențieze în mod expres faptul că „infracțiunile fiscale” legate de impozitele directe și indirecte sunt incluse în definiția amplă a „activității infracționale” cuprinsă în prezenta directivă, în conformitate cu recomandările revizuite ale GAFI.
- (10) Este necesar să se identifice orice persoană fizică care își exercită dreptul de proprietate sau control asupra unei persoane juridice. Deși identificarea unei participații procentuale nu va conduce în mod automat la identificarea beneficiarului real, acesta este un factor probatoriu care trebuie luat în considerare. Identificarea și verificarea beneficiarilor reali ar trebui extinsă, acolo unde este cazul, și la persoanele juridice care dețin alte persoane juridice și, în acest sens, ar trebui să se urmeze firul proprietarilor până la identificarea persoanei fizice care își exercită dreptul de proprietate sau de control asupra persoanei juridice, adică până la identificarea clientului.
- (11) Deținerea unor informații corecte și actualizate privind beneficiarul real este un factor-cheie în depistarea infractorilor care, altfel, și-ar putea ascunde identitatea în spatele unei structuri de societate. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că societățile păstrează informații cu privire la beneficiarii lor reali și că acestea pun informațiile la dispoziția autorităților competente și a entităților obligate. În plus, fiduciarii ar trebui să declare entităților obligate statutul pe care îl au.
- (12) Prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, activităților entităților obligate, reglementate de prezenta directivă, care sunt efectuate pe internet.
- (13) Utilizarea sectorului jocurilor de noroc pentru a spăla produsele activității infracționale constituie un motiv de preocupare. În scopul de a atenua riscurile legate de acest sector

și de a asigura paritatea între furnizorii de servicii de jocuri de noroc, pentru toți furnizorii de servicii de jocuri de noroc ar trebui prevăzută obligația de a aplica precauția privind clientela în cazul tranzacțiilor individuale de cel puțin 2 000 EUR. Statele membre ar trebui să ia în considerare aplicarea acestui prag în cazul câștigurilor și al mizelor. Furnizorii de servicii de jocuri de noroc cu sediu fizic (de exemplu, cazinourile și sălile de jocuri de noroc) ar trebui să se asigure că se poate face legătura între măsurile de precauție privind clientela, în cazul în care se aplică la punctul de intrare în sediu, și tranzacțiile efectuate de client în sediul respectiv.

- (14) Riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului nu este același în toate cazurile. În consecință, ar trebui utilizată o abordare bazată pe risc. Abordarea bazată pe risc nu este o opțiune în mod nejustificat de permisivă pentru statele membre și entitățile obligate. Aceasta implică utilizarea procesului de luare a deciziilor bazat pe dovezi pentru o mai bună vizare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă Uniunea Europeană și entitățile care funcționează în cadrul acesteia.
- (15) La baza abordării bazate pe risc se află necesitatea ca fiecare stat membru să identifice, să înțeleagă și să atenueze riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului cu care se confruntă. Importanța unei abordări supranaționale în ceea ce privește identificarea riscului a fost recunoscută la nivel internațional, iar autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (denumită în continuare „ABE”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei⁸; autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) (denumită în continuare „AEAPO”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei Comisiei 2009/79/CE⁹; precum și autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (denumită în continuare „AEVMP”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei¹⁰ ar trebui să fie însărcinate cu emiterea unui aviz privind riscurile care afectează sectorul financiar.
- (16) Rezultatele evaluărilor riscurilor efectuate la nivel de stat membru ar trebui, dacă este cazul, să fie puse la dispoziția entităților obligate pentru a le permite să identifice, să înțeleagă și să atenueze riscurile proprii.
- (17) În scopul de a înțelege mai bine și de a atenua riscurile la nivelul Uniunii Europene, statele membre ar trebui să comunice rezultatele propriilor evaluări ale riscurilor celorlalte state membre, precum și Comisiei, ABE, AEAPO și AEVMP, dacă este cazul.

⁸ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁹ JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

¹⁰ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

- (18) În aplicarea dispozițiilor prezentei directive, este necesar să se țină seama de caracteristicile și nevoile entităților obligate mici care se încadrează în domeniul său de aplicare și să se asigure un tratament adaptat nevoilor specifice ale entităților obligate mici și naturii afacerii.
- (19) Riscul în sine are un caracter variabil, iar variabilele, fie prin ele însele, fie în combinație cu altele, pot mări sau diminua riscul potențial prezentat, influențând astfel nivelul de măsuri preventive care este considerat adecvat, cum ar fi măsurile de precauție privind clientela. Astfel, există situații în care ar trebui să fie aplicată precauția sporită și altele în care poate fi adecvată precauția simplificată.
- (20) Ar trebui să se recunoască faptul că anumite situații prezintă un risc mai mare de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Deși ar trebui stabilite identitatea și profilul comercial al tuturor clienților, există cazuri în care sunt necesare proceduri deosebit de riguroase de identificare și verificare a clientelei.
- (21) Acest lucru este valabil, în special, în cazul relațiilor de afaceri cu persoane fizice care dețin sau au deținut funcții publice importante, în special în țările în care corupția este larg răspândită. Astfel de relații pot expune sectorul financiar în special la riscuri de reputație și riscuri juridice semnificative. Efortul internațional de combatere a corupției justifică, de asemenea, necesitatea de a acorda o atenție deosebită în astfel de cazuri și de a aplica măsuri sporite adecvate de precauție privind clientela, în ceea ce privește persoanele care dețin sau au deținut funcții importante în țară sau în străinătate și exponenții importanți din cadrul organizațiilor internaționale.
- (22) Obținerea aprobării conducerii la nivel înalt pentru stabilirea unor relații de afaceri nu trebuie, în toate cazurile, să presupună obținerea aprobării din partea consiliului de administrație. O astfel de aprobare ar trebui să poată fi acordată de către o persoană care deține cunoștințe suficiente privind riscul de expunere a instituției la spălarea banilor și finanțarea terorismului și care ocupă o funcție suficient de înaltă pentru a putea lua decizii cu efect asupra unei astfel de expuneri.
- (23) Pentru a evita repetarea procedurilor de identificare a clientelei, care conduce la întârzierea și ineficiența activităților, este necesar, sub rezerva unor garanții adecvate, să se permită prezentarea clienților a căror identificare s-a realizat în altă parte entităților obligate. În cazul în care o entitate obligată apelează la un terț, responsabilitatea finală pentru procedura de precauție privind clientela îi revine entității obligate căreia i-a fost prezentat clientul. De asemenea, terțul sau persoana care face prezentarea rămâne responsabilă pentru respectarea cerințelor prezentei directive, inclusiv cerința de a raporta tranzacțiile suspecte și de păstra evidențele, în măsura în care relația sa cu clientul este reglementată de prezenta directivă.
- (24) În cazul unei relații de reprezentare sau al unei relații de externalizare pe bază contractuală între entități obligate și persoane fizice sau juridice externe care nu sunt reglementate de prezenta directivă, eventualele obligații privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ale agenților sau furnizorilor de servicii de externalizare respectivi, ca parte a entităților obligate, pot decurge numai din contract, și nu din prezenta directivă. Responsabilitatea respectării prezentei directive trebuie să revină în continuare entității obligate reglementate de prezenta directivă.

- (25) Toate statele membre au înființat sau ar trebui să înființeze unități de informații financiare (denumite în continuare „FIU-uri”) care răspund de colectarea și analizarea informațiilor primite în scopul stabilirii legăturilor între tranzacțiile financiare suspecte și activitățile infracționale subordonate în vederea prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului. Tranzacțiile suspecte ar trebui raportate FIU-urilor, care ar trebui să servească drept centru național de primire, analiză și comunicare către autoritățile competente a rapoartelor privind tranzacțiile suspecte și a altor informații privind posibile cazuri de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Prin aceasta, statele membre nu ar trebui să fie obligate să își modifice sistemele existente de raportare, în cadrul cărora raportarea se efectuează prin intermediul unui procuror sau al altor autorități de aplicare a legii, în măsura în care informațiile sunt transmise cu promptitudine și nefiltrate către FIU-uri, astfel încât să le permită acestora să își desfășoare activitatea în mod corespunzător, inclusiv prin cooperarea internațională cu alte FIU-uri.
- (26) Prin derogare de la interdicția generală de a executa tranzacții suspecte, entitățile obligate pot executa tranzacții suspecte înainte de a informa autoritățile competente, atunci când abținerea de la executarea tranzacțiilor respective este imposibilă sau poate zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor unei operațiuni suspecte de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Cu toate acestea, acest lucru nu trebuie să aducă atingere obligațiilor internaționale acceptate de statele membre de a îngheța fără întârziere fondurile și alte active ale teroriștilor, ale organizațiilor teroriste sau ale persoanelor care finanțează terorismul, în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.
- (27) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a desemna un organism corespunzător de autoreglementare a profesiilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) punctul (3) literele (a), (b) și (d), în calitate de autoritate care este informată în primă instanță în locul FIU. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, un sistem în care raportarea se face în primul rând către un organism de autoreglementare constituie o garanție importantă pentru a menține protecția drepturilor fundamentale în ceea ce privește obligațiile de raportare aplicabile avocaților.
- (28) Atunci când un stat membru decide să recurgă la scutirile prevăzute la articolul 33 alineatul (2), acesta poate permite sau solicita organismului de autoreglementare care reprezintă persoanele menționate la articolul respectiv să nu transmită către FIU informațiile obținute de la persoanele în cauză în circumstanțele menționate la articolul respectiv.
- (29) Au existat cazuri de angajați care raportează suspiciuni de spălare a banilor și care sunt supuși amenințărilor sau acțiunilor ostile. Deși prezenta directivă nu poate interveni în procedurile judiciare ale statelor membre, este vorba despre un aspect crucial pentru eficacitatea sistemului de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Statele membre ar trebui să fie conștiente de această problemă și să depună toate eforturile pentru protejarea angajaților împotriva unor astfel de amenințări sau acțiuni ostile.
- (30) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter

personal și libera circulație a acestor date¹¹, astfel cum a fost pusă în aplicare în legislația națională, se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentei directive.

- (31) Anumite aspecte ale punerii în aplicare a prezentei directive presupun colectarea, analizarea, păstrarea și schimbul de date. În vederea respectării obligațiilor stabilite în prezenta directivă, ar trebui să se permită prelucrarea de date cu caracter personal, inclusiv aplicarea măsurilor de precauție privind clientela, monitorizarea permanentă, investigarea și raportarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte, identificarea beneficiarului real al unei persoane juridice sau al unei construcții juridice, precum și schimbul de informații de către autoritățile competente și de către instituțiile financiare. Datele cu caracter personal colectate ar trebui să se limiteze la ceea ce este strict necesar pentru respectarea cerințelor prezentei directive și nu ar trebui să facă obiectul unor prelucrări ulterioare incompatibile cu Directiva 95/46/EC. În mod special, ar trebui ca prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri comerciale să fie strict interzisă.
- (32) Toate statele membre recunosc faptul că lupta împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului este un motiv important de interes public.
- (33) Prezenta directivă nu aduce atingere protecției datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, inclusiv dispozițiilor Deciziei-cadru 977/2008/JAI.
- (34) Dreptul de acces al persoanelor vizate este aplicabil în cazul datelor cu caracter personal care sunt prelucrate în scopul prezentei directive. Cu toate acestea, accesarea de către persoanele vizate a informațiilor cuprinse într-un raport de tranzacție suspectă ar afecta considerabil eficacitatea luptei împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului. Prin urmare, s-ar putea justifica restrângerea acestui drept în conformitate cu normele stabilite la articolul 13 din Directiva 95/46/EC.
- (35) În domeniul de aplicare a prezentei directive nu intră persoanele care doar transformă documentele pe suport de hârtie în date în format electronic și care acționează pe baza unui contract încheiat cu o instituție de credit sau o instituție financiară nu intră, și nici persoanele fizice sau juridice care furnizează instituțiilor de credit sau celor financiare doar sisteme de mesaje sau alte sisteme de suport pentru transmiterea de fonduri sau sisteme de compensare și decontare.
- (36) Spălarea banilor și finanțarea terorismului sunt probleme internaționale, iar efortul de combatere a acestora ar trebui să fie unul global. În cazul în care instituțiile de credit și cele financiare din cadrul Uniunii au sucursale și filiale situate în țări terțe unde legislația în domeniu este deficitară, acestea, pentru a evita aplicarea unor standarde foarte diferite în cadrul unei instituții sau al unui grup de instituții, ar trebui să aplice standardele Uniunii sau, în cazul în care aplicarea unor astfel de standarde este imposibilă, să notifice acest lucru autorităților competente din statul membru de origine.
- (37) În cazul în care este posibil, entitățile obligate ar trebui să primească feedback în ceea ce privește utilitatea și urmărirea rapoartelor de tranzacții suspecte pe care acestea le prezintă. În acest scop și pentru a putea revizui eficacitatea sistemelor lor de

¹¹ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

combateră a spălării banilor și a finanțării terorismului, statele membre trebuie să păstreze și să îmbunătățească statisticile relevante. Pentru a îmbunătăți și mai mult calitatea și coerența datelor statistice colectate la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui să țină evidența situației la nivelul UE în ceea ce privește lupta împotriva spălării banilor și finanțării terorismului și să publice rezumate periodice.

- (38) În ceea ce privește casele de schimb valutar, furnizorii de servicii pentru fiducii și societăți sau furnizorii de servicii de jocuri de noroc la nivel național, autoritățile competente ar trebui să se asigure că persoanele care conduc sau vor conduce efectiv activitatea entităților respective și beneficiarii reali ai entităților sunt persoane competente și potrivite. Criteriile pentru a determina dacă o persoană este sau nu competentă și potrivită ar trebuie, ca o condiție minimă, să reflecte necesitatea de a proteja entitățile respective împotriva utilizării lor abuzive de către directorii sau beneficiarii lor reali în scopuri infracționale.
- (39) Având în vedere caracterul transnațional al spălării banilor și al finanțării terorismului, coordonarea și cooperarea între FIU din Uniunea Europeană sunt extrem de importante. Până în prezent, această cooperare a fost abordată numai prin Decizia 2000/642/JAI a Consiliului din 17 octombrie 2000 privind acordurile de cooperare între unitățile de informații financiare ale statelor membre în ceea ce privește schimbul de informații¹². În scopul de a asigura o mai bună coordonare și o mai bună cooperare între FIU și, în special, de a asigura faptul că rapoartele privind tranzacțiile suspecte ajung la FIU din statul membru pentru care raportul are utilitatea cea mai mare, prezenta directivă ar trebui să includă norme mai detaliate, extinse și actualizate.
- (40) Pentru a face față caracterului transnațional al spălării banilor și al finanțării terorismului, este deosebit de important ca schimbul de informații între FIU din cadrul UE să fie îmbunătățit. Statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea de mijloace sigure pentru schimbul de informații, în special rețeaua informatică descentralizată FIU.net și tehnicile oferite de această rețea.
- (41) Importanța combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să conducă statele membre la prevederea în legislația națională a unor sancțiuni eficace, proporționale și disuasive pentru nerespectarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive. În prezent, statele membre dispun de o gamă diversificată de măsuri și sancțiuni administrative pentru încălcarea principalelor măsuri preventive. Această diversitate ar putea fi în detrimentul eforturilor depuse în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, iar răspunsul Uniunii este în pericol de a fi fragmentat. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să includă o serie de măsuri și sancțiuni administrative pe care statele membre să le aibă la dispoziție pentru încălcări sistematice ale cerințelor referitoare la măsurile de precauție privind clientela, păstrarea evidenței, raportarea tranzacțiilor suspecte și controalele interne ale entităților obligate. Gama acestora ar trebui să fie suficient de amplă pentru a permite statelor membre și autorităților competente să ia în considerare diferențele între entitățile obligate, în special între instituțiile financiare și alte entități obligate, în ceea ce privește dimensiunea, caracteristicile și domeniile de activitate ale acestora. În aplicarea prezentei directive, statele membre trebuie să se asigure că instituirea de

¹² JO L 271, 24.10.2000, p. 4.

măsuri și sancțiuni administrative în conformitate cu prezenta directivă și de sancțiuni penale în conformitate cu legislația națională nu încalcă principiul *ne bis in idem*.

- (42) Standardele tehnice în materie de servicii financiare ar trebui să asigure o armonizare coerentă și o protecție adecvată a depunătorilor, a investitorilor și a consumatorilor din întreaga Uniune. Ar fi eficient și oportun ca sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare care nu implică alegeri strategice și de a înainta proiectele respective Comisiei să fie încredințată ABE, AEAPo și AEVMP, ca organisme cu înaltă specializare.
- (43) Comisia ar trebui să adopte proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ABE, AEAPo și AEVMP în conformitate cu articolul 42 din prezenta directivă prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (44) Având în vedere modificările substanțiale care ar trebui aduse Directivei 2005/60/CE și Directivei 2006/70/CE, acestea ar trebui să fuzioneze și să fie înlocuite din motive de claritate și coerență.
- (45) Obiectivul prezentei directive, și anume protecția sistemului financiar prin mijloace de prevenire, investigare și detectare a spălării banilor și a finanțării terorismului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dat fiind că măsurile individuale adoptate de statele membre pentru a-și proteja sistemele financiare ar putea fi incompatibile cu funcționarea pieței interne, cu principiile statului de drept și cu politica Uniunii. Ținând cont de amploarea și efectele acțiunii, acest obiectiv poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii. Prin urmare, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului în cauză.
- (46) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, interzicerea discriminării, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, precum și dreptul la apărare.
- (47) În conformitate cu articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a UE, care interzice discriminarea de orice fel bazată pe orice fel motiv, statele membre trebuie să ia toate măsurile pentru ca prezenta directivă să fie pusă în aplicare, în ceea ce privește evaluările de riscuri în contextul precauției privind clientela, fără niciun fel de discriminare.
- (48) Conform declarației politice comune a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, notificările privind propriile măsuri de transpunere să fie însoțite de unul sau mai multe documente care să explice raportul dintre elementele unei anumite directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de

transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

1. Statele membre asigură că spălarea banilor și finanțarea terorismului sunt interzise.
2. În sensul prezentei directive, următoarele comportamente sunt considerate spălare a banilor, atunci când sunt comise intenționat:
 - (a) conversia sau transferul de bunuri, cunoscând că bunurile provin dintr-o activitate infracțională sau dintr-un act de participare la astfel de activități, cu scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a bunurilor sau al sprijinirii oricărei persoane implicate în comiterea activităților respective pentru a se sustrage consecințelor legale ale acțiunilor sale;
 - (b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi, a sursei, a localizării, a utilizării, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestor bunuri, cunoscând că bunurile provin dintr-o activitate infracțională sau dintr-un act de participare la o astfel de activitate;
 - (c) achiziția, deținerea sau utilizarea de bunuri, cunoscând, la data primirii lor, că acestea provin dintr-o activitate infracțională sau dintr-un act de participare la o astfel de activitate;
 - (d) participarea la oricare dintre acțiunile menționate la literele (a), (b) și (c), asocierea în vederea comiterii acestora, tentativa de comitere și asistența, instigarea, facilitarea și consilierea în vederea comiterii acțiunilor menționate.
3. Se consideră spălare a banilor inclusiv situația în care activitățile care au generat bunurile care urmează a fi spălate au fost derulate pe teritoriul unui alt stat membru sau al unei țări terțe.
4. În sensul prezentei directive, „finanțarea terorismului” înseamnă furnizarea sau colectarea de fonduri prin orice mijloace, în mod direct sau indirect, cu intenția folosirii acestora, sau cunoscând faptul că vor fi folosite, în totalitate sau în parte,

pentru a comite oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 1-4 din Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului¹³, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2008/919/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008¹⁴.

5. Cunoașterea, intenția sau scopul, necesare ca elemente ale activităților menționate la alineatele (2) și (4), pot fi deduse din circumstanțe factice obiective.

Articolul 2

1. Prezenta directivă se aplică următoarelor entități obligate:

- (1) instituții de credit;
- (2) instituții financiare;
- (3) următoarele persoane fizice sau juridice, în exercitarea activităților lor profesionale:
 - (a) auditori, experți contabili externi și consilieri fiscali;
 - (b) notari și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, atunci când participă, în numele și pe seama clientului, la orice tranzacție financiară sau imobiliară sau când acordă asistență pentru planificarea sau executarea tranzacțiilor pentru client referitoare la:
 - (i) cumpărarea și vânzarea de bunuri imobile sau entități comerciale;
 - (ii) gestionarea banilor, a valorilor mobiliare sau a altor active ale clientului;
 - (iii) deschiderea sau gestionarea de conturi bancare, conturi de economii sau conturi de valori mobiliare;
 - (iv) organizarea contribuțiilor necesare pentru crearea, funcționarea sau gestionarea societăților;
 - (v) crearea, funcționarea sau gestionarea de fiducii, societăți sau structuri similare;
 - (c) furnizori de servicii pentru fiducii sau societăți care nu fac obiectul literei (a) sau (b);
 - (d) agenți imobiliari, inclusiv agenți de închirieri;
 - (e) alte persoane fizice sau juridice care comercializează bunuri, numai în măsura în care plățile sunt efectuate sau încasate în numerar și au o valoare de cel puțin 7 500 EUR, indiferent dacă tranzacția se execută

¹³ JO L 164, 22.6.2002, p. 3.

¹⁴ JO L 330, 9.12.2008, p. 21-23.

printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele;

(f) furnizorii de servicii de jocuri de noroc.

2. Statele membre pot decide ca persoanele juridice și fizice care desfășoară o activitate financiară în mod ocazional sau foarte limitat și în cazul cărora riscul producerii fenomenului de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului este foarte mic nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive, cu condiția ca respectivele persoane juridice sau fizice să îndeplinească toate criteriile următoare:
 - (a) activitatea financiară este limitată în general;
 - (b) activitatea financiară este limitată la nivel de tranzacții;
 - (c) activitatea financiară nu constituie activitatea principală;
 - (d) activitatea financiară este auxiliară și direct legată de activitatea principală;
 - (e) activitatea principală nu este o activitate menționată la alineatul (1), cu excepția activității menționate la punctul (3) litera (e) de la alineatul (1);
 - (f) activitatea financiară este prestată numai pentru clienții activității principale și nu este oferită publicului în general.

Paragraful precedent nu se aplică persoanelor juridice și fizice implicate în activitatea de remitere de bani în sensul articolului 4 alineatul (13) din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE¹⁵.

3. În sensul alineatului (2) litera (a), statele membre impun ca cifra de afaceri totală a activității financiare să nu depășească un prag care trebuie să fie suficient de scăzut. Pragul se stabilește la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară.
4. În sensul alineatului (2) litera (b), statele membre aplică un prag maxim pe client și pe tranzacție, indiferent dacă tranzacția este efectuată într-o singură operațiune sau în mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele. Pragul se stabilește la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară. Acesta este suficient de scăzut, pentru a se asigura faptul că tipurile de tranzacții în cauză constituie o metodă dificil de aplicat și ineficientă de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, și nu depășește 1 000 EUR.
5. În sensul alineatului (2) litera (c), statele membre impun ca cifra de afaceri a activității financiare să nu depășească 5 % din cifra de afaceri totală a persoanei juridice sau fizice în cauză.
6. Atunci când evaluează riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului în scopul prezentului articol, statele membre acordă o atenție specială oricărei activități

¹⁵ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

financiare care, prin natura sa, riscă în mod deosebit să facă obiectul unei utilizări sau al unui abuz în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

7. Orice decizie luată în temeiul prezentului articol trebuie justificată. Statele membre prevăd posibilitatea retragerii unei astfel de decizii în cazul în care circumstanțele se modifică.
8. Statele membre stabilesc activități de monitorizare bazată pe risc sau adoptă orice alte măsuri adecvate pentru a se asigura că nu se face abuz de scutirea acordată prin deciziile luate în temeiul prezentului articol.

Articolul 3

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit¹⁶, inclusiv sucursalele, în sensul articolului 4 alineatul (3) din directiva menționată, amplasate în Uniunea Europeană, aparținând instituțiilor de credit cu sediul social în interiorul sau în afara Uniunii Europene;
- (2) „instituție financiară” înseamnă:
 - (a) o întreprindere alta decât o instituție de credit care efectuează una sau mai multe dintre operațiunile incluse la punctele 2-12 și la punctele 14 și 15 din anexa I la Directiva 2006/48/CE, inclusiv activitățile specifice caselor de schimb valutar (*bureaux de change*);
 - (b) o companie de asigurare autorizată în mod corespunzător în conformitate cu Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață¹⁷, în măsura în care efectuează activități reglementate de directiva menționată;
 - (c) o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare¹⁸;
 - (d) o întreprindere de investiții colectivă care își comercializează părțile sociale sau acțiunile;
 - (e) un intermediar de asigurări astfel cum este definit la articolului 2 alineatul (5) din Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări¹⁹, cu excepția intermediarilor menționați la articolul 2 alineatul (7) din directiva menționată, atunci când acționează în legătură cu asigurările de viață și alte servicii de investiții conexe;

¹⁶ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

¹⁷ JO L 345, 19.12.2002, p. 1.

¹⁸ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

¹⁹ JO L 9, 15.1.2003, p. 3.

- (f) sucursale situate în Uniunea Europeană ale instituțiilor financiare menționate la literele (a)-(e), ale căror sedii sociale se află în interiorul sau în afara Uniunii Europene;
- (3) „bunuri” înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și actele sau instrumentele juridice sub orice formă, inclusiv cele electronice sau digitale, care atestă dreptul de proprietate sau interese în astfel de active;
- (4) „activitate infracțională” înseamnă orice fel de implicare infracțională în comiterea următoarelor infracțiuni grave:
- (a) actele definite la articolele 1-4 din Decizia-cadru 2002/475/JAI privind combaterea terorismului, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2008/919/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008;
 - (b) oricare dintre infracțiunile definite la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din 1988;
 - (c) activitățile organizațiilor criminale astfel cum sunt definite la articolul 1 din Acțiunea comună 98/733/JAI a Consiliului din 21 decembrie 1998 privind incriminarea participării la o organizație criminală în statele membre ale Uniunii Europene²⁰;
 - (d) fraudă, cel puțin gravă, care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene²¹;
 - (e) corupția;
 - (f) toate infracțiunile, inclusiv infracțiunile fiscale legate de impozitele directe și impozitele indirecte, care se pedepsesc cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate cu durata maximă de peste un an sau, în statele al căror sistem juridic prevede un prag minim pentru infracțiuni, toate infracțiunile care se pedepsesc cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate cu durata minimă de peste șase luni.
- (5) „beneficiar real” înseamnă persoana fizică (persoanele fizice) care deține (dețin) sau controlează în ultimă instanță clientul și/sau persoana fizică în numele căreia se realizează o tranzacție sau o activitate. Beneficiarul real include cel puțin:
- (a) în cazul entităților comerciale:
 - (i) persoana fizică (persoanele fizice) care deține (dețin) sau controlează în ultimă instanță o persoană juridică deținând direct sau indirect dreptul de proprietate sau controlul asupra unui procent suficient din acțiuni sau din drepturile de vot ale persoanei juridice respective, inclusiv prin deținerea de acțiuni la purtător, alta decât o societate cotate pe o piață reglementată

²⁰ JO L 351, 29.12.1998, p. 1.

²¹ JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

care se supune cerințelor de declarare conforme cu legislația Uniunii Europene sau unor standarde internaționale echivalente.

Dovada dreptului de proprietate sau de control prin participarea financiară în cadrul unei societăți este reprezentată, la fiecare nivel al dreptului de proprietate, fie acesta direct sau indirect, de deținerea a 25 % din acțiuni plus o acțiune;

- (ii) în cazul în care există îndoieli că persoana (persoanele) identificată (identificate) la punctul (i) este (sunt) într-adevăr beneficiarul (beneficiarii) real (reali), persoana fizică (persoanele fizice) care exercită efectiv controlul asupra conducerii unei persoane juridice prin alte mijloace;
- (b) în cazul persoanelor juridice, cum ar fi fundațiile, și al construcțiilor juridice, cum ar fi fiduciile, care administrează și distribuie fonduri:
 - (i) persoana fizică (persoanele fizice) care exercită controlul asupra a cel puțin 25 % din proprietatea unei construcții juridice sau entități juridice; precum și
 - (ii) în cazul în care viitorii beneficiari au fost deja identificați, persoana fizică (persoanele fizice) care este beneficiarul (sunt beneficiarii) a cel puțin 25 % din proprietatea unei construcții juridice sau entități juridice; sau
 - (iii) în cazul în care persoanele fizice care beneficiază de construcția juridică sau de entitatea juridică nu au fost încă identificate, grupul de persoane în al căror interes principal se constituie sau funcționează construcția juridică sau entitatea juridică. În cazul beneficiarilor de fiducii desemnați în funcție de caracteristici sau în funcție de categorie, entitățile obligate trebuie să obțină informații suficiente privind beneficiarul, astfel încât să se asigure că vor fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului la momentul plății sau atunci când beneficiarul intenționează să își exercite drepturile dobândite;
- (6) „furnizori de servicii pentru fiducii sau societăți” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care prestează cu titlu profesional oricare dintre următoarele servicii pentru terți:
 - (a) constituirea de societăți sau alte persoane juridice;
 - (b) exercitarea funcției de director sau secretar al unei societăți, a funcției de asociat al unei societăți în comandită sau a unei funcții similare legate de alte persoane juridice sau asistența acordată unei alte persoane pentru a exercita astfel de funcții;
 - (c) furnizarea unui sediu social, a unei adrese comerciale, poștale sau administrative și a oricăror altor servicii conexe pentru o societate, societate în comandită sau orice altă persoană juridică sau construcție juridică;

- (d) exercitarea funcției de fiduciar în cadrul unei fiducii exprese sau al unei alte construcții juridice similare sau asistența acordată unei alte persoane pentru a exercita această funcție;
 - (e) exercitarea funcției de acționar pe seama unei persoane alta decât o societate cotate pe o piață reglementată care se supune cerințelor de declarare conforme cu legislația Uniunii Europene sau unor standarde internaționale echivalente, sau asistența acordată unei alte persoane pentru a exercita această funcție;
- (7)
- (a) „persoane străine expuse politic” înseamnă persoane fizice cărora li se încredințează sau li s-au încredințat funcții publice importante de către o țară terță;
 - (b) „persoane interne expuse politic” înseamnă persoane fizice cărora li se încredințează sau li s-au încredințat funcții publice importante de către un stat membru;
 - (c) „persoane cărora li se încredințează sau li s-au încredințat funcții publice importante de către o organizație internațională” înseamnă directori, directori adjuncți și membri ai consiliului de administrație în cadrul unei organizații internaționale sau persoane care ocupă o funcție echivalentă în cadrul unei organizații internaționale;
 - (d) „persoane fizice cărora li se încredințează sau li s-au încredințat funcții publice importante”:
 - (i) șefi de stat, șefi de guvern, miniștri, miniștri delegați și secretari de stat;
 - (ii) membri ai parlamentului;
 - (iii) membri ai curților supreme, ai curților constituționale sau ai altor înalte instanțe judecătorești împotriva ale căror hotărâri nu se poate introduce o cale de atac decât în circumstanțe excepționale;
 - (iv) membri ai curților de conturi sau ai consiliilor băncilor centrale;
 - (v) ambasadori, însărcinați cu afaceri și ofițeri superiori în forțele armate;
 - (vi) membri ai organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale întreprinderilor publice.

Niciuna dintre categoriile menționate la punctele (i)-(vi) nu include persoane care ocupă funcții intermediare sau inferioare;

- (e) „membri ai familiei”:
 - (i) soțul/soția;
 - (ii) orice partener considerat ca fiind echivalent al soțului/soției;
 - (iii) copiii și soții/soțiile sau partenerii acestora;
 - (iv) părinții;

- (f) „persoane cunoscute ca asociați apropiați”:
- (i) orice persoană fizică cunoscută ca fiind beneficiarul real al unei entități juridice sau al unei construcții juridice împreună cu o persoană menționată la alineatul (7) literele (a)-(d) de mai sus sau având orice altă relație de afaceri strânsă cu o astfel de persoană;
 - (ii) orice persoană fizică care este singurul beneficiar real al unei entități juridice sau al unei construcții juridice cunoscute ca fiind înființate în beneficiul *de facto* al persoanei menționate la alineatul (7) literele (a)-(d) de mai sus;
- (8) „personal de conducere” înseamnă un responsabil sau un angajat care deține cunoștințe suficiente privind riscul expunerii instituției la spălarea de bani și finanțarea terorismului și care ocupă o funcție suficient de înaltă pentru a putea lua decizii cu efect asupra unei astfel de expuneri. Nu este nevoie de implicarea unui membru al consiliului de administrație în toate cazurile;
- (9) „relație de afaceri” înseamnă o relație de afaceri, profesională sau comercială legată de activitățile profesionale ale entităților obligate și despre care, la momentul stabilirii contactului, se consideră că va fi de durată;
- (10) „servicii de jocuri de noroc” înseamnă orice serviciu care presupune o miză cu valoare monetară în jocuri de noroc, inclusiv în cele cu un element de abilitate, cum ar fi loteriile, jocurile de cazinou, jocurile de poker și pariurile, furnizate într-un sediu fizic sau prin orice fel de mijloace la distanță, pe cale electronică sau cu ajutorul oricărui alt tip de tehnologii care facilitează comunicarea, și la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor;
- (11) „grup” are înțelesul prevăzut la articolul 2 alineatul (12) din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar²².

Articolul 4

1. Statele membre se asigură că dispozițiile prezentei directive sunt extinse în întregime sau parțial la profesii și categorii de întreprinderi care, deși nu sunt entități obligate în sensul articolului 2 alineatul (1), desfășoară activități care sunt în mod deosebit susceptibile a fi folosite în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.
2. Atunci când un stat membru decide să extindă dispozițiile prezentei directive la profesii și categorii de întreprinderi altele decât cele prevăzute la articolul 2 alineatul (1), acesta informează Comisia în această privință.

²² JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

Articolul 5

Statele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții mai stricte în domeniul reglementat de prezenta directivă pentru a preveni fenomenul spălării banilor și al finanțării terorismului.

SECȚIUNEA 2

EVALUAREA RISCURILOR

Articolul 6

1. Autoritatea Bancară Europeană (denumită în continuare „ABE”), Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale (denumită în continuare „AEAPO”) și Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (denumită în continuare „AEVMP”) emit un aviz comun privind riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care afectează piața internă.

Avizul comun este emis în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

2. Comisia pune avizul la dispoziția statelor membre și a entităților obligate pentru a le ajuta să identifice, să gestioneze și să atenueze riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Articolul 7

1. Fiecare stat membru ia măsurile corespunzătoare pentru identificarea, evaluarea, înțelegerea și atenuarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la care se expune și ține evaluarea la zi.
2. Fiecare stat membru desemnează o autoritate pentru a coordona răspunsul național la riscurile menționate la alineatul (1). Identitatea autorității respective este comunicată Comisiei, ABE, AEAPO, AEVMP și celorlalte state membre.
3. Statele membre pot utiliza avizul menționat la articolul 6 alineatul (1) atunci când efectuează evaluările menționate la alineatul (1).
4. Fiecare stat membru efectuează evaluarea menționată la alineatul (1) și:
 - (a) utilizează evaluarea (evaluările) în scopul îmbunătățirii regimului de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în special prin identificarea domeniilor în care entitățile obligate trebuie să aplice măsuri sporite și, după caz, prin specificarea măsurilor care trebuie luate;
 - (b) utilizează evaluarea (evaluările) pentru alocarea și ierarhizarea resurselor necesare pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului;

- (c) pune informații corespunzătoare la dispoziția entităților obligate, astfel încât acestea să efectueze propriile evaluări ale riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.
5. Statele membre pun la dispoziția celorlalte state membre, Comisiei, ABE, AEAPo și AEVMP, la cererea acestora, rezultatele propriilor evaluări de risc.

Articolul 8

1. Statele membre se asigură că entitățile obligate iau măsurile corespunzătoare pentru identificarea și evaluarea riscurilor referitoare la spălarea banilor și finanțarea terorismului, luând în considerare factorii de risc precum clienți, țări sau zone geografice, produse, servicii, tranzacții sau canale de distribuție. Măsurile respective sunt proporționale cu natura și dimensiunea entităților obligate.
2. Evaluările menționate la alineatul (1) trebuie consemnate, ținute la zi și puse la dispoziția autorităților competente și a organismelor de autoreglementare.
3. Statele membre se asigură că entitățile obligate dispun de politici, controale și proceduri pentru a atenua și a gestiona cu eficacitate riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului identificate la nivelul Uniunii, al statelor membre, dar și al entităților obligate. Politicile, controalele și procedurile trebuie să fie proporționale cu natura și dimensiunea entităților obligate respective.
4. Politicile și procedurile menționate la alineatul (3) cuprind cel puțin:
 - (a) elaborarea de politici, proceduri și controale interne, printre altele în legătură cu precauția privind clientela, raportarea, păstrarea evidențelor, controlul intern, managementul conformității (inclusiv, atunci când dimensiunea și natura activității o permit, numirea în funcție a unui responsabil de conformitate la nivelul conducerii) și procesul de verificare a angajaților;
 - (b) atunci când este cazul, având în vedere dimensiunea și natura activității, o funcție de audit independent în scopul testării politicilor, procedurilor și controalelor interne menționate la litera (a).
5. Statele membre impun entităților obligate să obțină aprobarea conducerii superioare pentru politicile și procedurile instituite, monitorizează și, după caz, sporesc măsurile adoptate.

CAPITOLUL II

PRECAUȚIA PRIVIND CLIENTELA

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 9

Statele membre interzic instituțiilor lor de credit și financiare deținerea de conturi anonime sau de carnete de economii anonime. Statele membre solicită în toate cazurile ca titularii și beneficiarii conturilor anonime sau ai carnetelor de economii anonime existente să fie supuși măsurilor de precauție privind clientela cât mai curând posibil și în orice caz înainte ca respectivele conturi sau carnete să fie folosite în vreun fel.

Articolul 10

Statele membre se asigură că entitățile obligate aplică măsuri de precauție privind clientela în următoarele cazuri:

- (a) la stabilirea unei relații de afaceri;
- (b) la efectuarea unor tranzacții ocazionale în valoare de cel puțin 15 000 EUR, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele;
- (c) la efectuarea unor tranzacții ocazionale în numerar în valoare de cel puțin 7 500 EUR de către persoane fizice sau juridice care comercializează bunuri, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele;
- (d) la efectuarea unor tranzacții ocazionale în valoare de cel puțin 2 000 EUR de către furnizorii de servicii de jocuri de noroc, indiferent dacă tranzacția se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care par a avea o legătură între ele;
- (e) atunci când există o suspiciune de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, independent de orice derogare, scutire sau prag;
- (f) atunci când există îndoieli privind veridicitatea sau relevanța datelor de identificare a clientului obținute anterior.

Articolul 11

1. Măsurile de precauție privind clientela cuprind:
 - (a) identificarea clientului și verificarea identității clientului pe baza documentelor, datelor sau informațiilor obținute dintr-o sursă fiabilă și independentă;
 - (b) identificarea beneficiarului real și adoptarea unor măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea acestuia, astfel încât instituția sau persoana reglementată de prezenta directivă să aibă certitudinea că știe cine este beneficiarul real, inclusiv, în ceea ce privește persoanele juridice, fiduciile și construcțiile juridice similare, adoptarea unor măsuri rezonabile pentru a înțelege structura de proprietate și de control a clientului;
 - (c) evaluarea și, după caz, obținerea de informații privind scopul și natura dorită a relației de afaceri;
 - (d) realizarea unei monitorizări continue a relației de afaceri, inclusiv examinarea tranzacțiilor încheiate pe toată durata relației respective, pentru a asigura că tranzacțiile realizate sunt conforme cu informațiile instituției sau ale persoanei referitoare la client, la profilul activității și la profilul riscului, inclusiv, după caz, la sursa fondurilor, precum și că documentele, datele sau informațiile deținute sunt ținute la zi.
2. Statele membre se asigură că entitățile obligate aplică fiecare dintre cerințele de precauție privind clientela prevăzute la alineatul (1), acestea putând stabili însă amplitudinea măsurilor în funcție de risc.
3. Statele membre solicită entităților obligate să ia în considerare, atunci când evaluează riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, cel puțin variabilele prevăzute în anexa I.
4. Statele membre se asigură că entitățile obligate pot demonstra autorităților competente sau organismelor de autoreglementare că măsurile sunt corespunzătoare din punctul de vedere al riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care au fost identificate.
5. În cazul asigurărilor de viață sau al altor tipuri de asigurări legate de investiții, statele membre se asigură că, în plus față de măsurile de precauție privind clientela impuse în ceea ce privește clientul și beneficiarul real, instituțiile financiare aplică următoarele măsuri de precauție privind clientela în cazul beneficiarilor asigurărilor de viață și ai altor polițe de asigurare legate de investiții, de îndată ce beneficiarii sunt identificați sau determinați:
 - (a) în cazul beneficiarilor care sunt persoane fizice sau juridice sau construcții juridice identificate după nume, consemnarea numelui persoanei;
 - (b) în cazul beneficiarilor determinați după caracteristici sau categorie ori prin alte mijloace, obținerea unor informații suficiente privind beneficiarii respectivi, astfel încât instituția financiară să fie sigură că, la momentul plății, va fi în măsură să stabilească identitatea beneficiarului.

În ambele cazuri menționate la literele (a) și (b), verificarea identității beneficiarilor are loc la momentul plății. În caz de cesiune, totală sau parțială, a unei asigurări de viață sau a unui alt tip de asigurare legată de investiții către un terț, instituțiile financiare care au cunoștință de cesiunea respectivă identifică beneficiarul real, la momentul cesiunii către persoana fizică sau juridică sau către construcția juridică care primește, pentru beneficiul propriu, valoarea poliței cedate.

Articolul 12

1. Statele membre solicită ca verificarea identității clientului și a beneficiarului real să aibă loc înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de desfășurarea tranzacției.
2. Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot permite ca verificarea identității clientului și a beneficiarului real să se realizeze în timpul constituirii unei relații de afaceri, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a nu întrerupe desfășurarea normală a activității și în cazul în care riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului este redus. În astfel de situații, aceste proceduri trebuie realizate cât mai curând posibil după contactul inițial.
3. Prin derogare de la alineatele (1) și (2), statele membre pot permite deschiderea unui cont bancar, cu condiția să fie aplicate garanții corespunzătoare care să asigure realizarea tranzacțiilor de către client sau în numele clientului, numai după respectarea în totalitate a dispozițiilor alineatelor (1) și (2).
4. Statele membre prevăd ca, în cazul în care nu este în măsură să respecte dispozițiile articolului 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), instituția sau persoana în cauză să nu realizeze nicio tranzacție prin cont bancar, să nu stabilească nicio relație de afaceri și să nu realizeze nicio tranzacție și să aibă în vedere terminarea relației de afaceri și transmiterea unui raport de tranzacții suspecte privind clientul către unitatea de informații financiare (FIU), în conformitate cu articolul 32.

Statele membre nu aplică paragraful precedent notarilor, persoanelor care exercită profesii juridice liberale, auditorilor, experților contabili externi și consilierilor fiscali, această derogare fiind strict valabilă pentru situația în care aceste persoane sunt în curs de evaluare a situației juridice a clientului lor sau în curs de îndeplinire a sarcinii de apărare sau de reprezentare a clientului respectiv în proceduri judiciare sau referitor la acestea, inclusiv consilierea privind inițierea sau evitarea procedurii.

5. Statele membre solicită ca entitățile obligate să aplice procedurile de precauție privind clientela nu numai tuturor clienților noi, ci și clienților existenți, în funcție de risc, la momentele oportune, inclusiv atunci când circumstanțele relevante privind clientul se schimbă.

SECȚIUNEA 2

PRECAUȚIA SIMPLIFICATĂ PRIVIND CLIENTELA

Articolul 13

1. În cazul în care un stat membru sau o entitate obligată identifică domenii cu risc redus, statul membru respectiv poate permite entităților obligate să aplice măsuri simplificate de precauție privind clientela.
2. Înainte de a aplica măsuri simplificate de precauție privind clientela, entitățile obligate se asigură că relația cu clientul sau tranzacția prezintă un grad de risc mai redus.
3. Statele membre se asigură că entitățile obligate efectuează o monitorizare suficientă a tranzacției sau a relației de afaceri, pentru a permite detectarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

Articolul 14

La evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului legate de tipuri de clienți, țări sau zone geografice, precum și de anumite produse, servicii, tranzacții sau canale de distribuție, statele membre și entitățile obligate iau în considerare cel puțin factorii caracteristici eventualelor situațiilor cu risc redus, prevăzuți în anexa II.

Articolul 15

ABE, AEAPO și AEVMP publică orientări adresate autorităților competente și entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu privire la factorii de risc care trebuie luați în considerare și/sau măsurile care trebuie adoptate în situațiile în care sunt adecvate măsuri simplificate de precauție privind clientela. Trebuie să se țină cont, în special, de natura și dimensiunea activității și, dacă este necesar și proporțional, să se prevadă măsuri specifice. Orientările se publică în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

SECȚIUNEA 3

PRECAUȚIA SPORITĂ PRIVIND CLIENTELA

Articolul 16

1. În cazurile identificate în articolele 17-23 din prezenta directivă și în alte cazuri de riscuri mai mari, identificate de către statele membre sau entitățile obligate, statele

membre solicită entităților obligate să aplice măsuri sporite de precauție privind clientela pentru a gestiona și a atenua riscurile în mod corespunzător.

2. Statele membre solicită entităților obligate să examineze, în măsura în care este posibil în mod rezonabil, contextul și scopul tuturor tranzacțiilor complexe cu valori neobișnuit de mari și al tuturor tipurilor neobișnuite de tranzacții care nu au un scop economic sau legal evident. În special, entitățile trebuie să mărească gradul și natura monitorizării relației de afaceri, în scopul de a stabili dacă respectivele tranzacții sau activități par neobișnuite sau suspecte.
3. La evaluarea riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, statele membre și entitățile obligate iau în considerare cel puțin factorii caracteristici eventualelor situațiilor cu risc mărit prevăzuți în anexa III.
4. ABE, AEAPO și AEVMP publică orientări adresate autorităților competente și entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctele (1) și (2), în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu privire la factorii de risc care trebuie luați în considerare și/sau măsurile care trebuie adoptate în situațiile în care este necesară aplicarea de măsuri sporite de precauție privind clientela. Orientările se publică în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Articolul 17

În ceea ce privește relațiile bancare transfrontaliere cu instituții corespondente din țări terțe, statele membre solicită instituțiilor lor de credit, în plus față de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 11:

- (a) să culeagă informații suficiente despre o instituție corespondentă pentru a înțelege pe deplin natura activității instituției corespondente și pentru a stabili, din informațiile disponibile public, reputația instituției și calitatea supravegherii;
- (b) să evalueze controalele împotriva spălării banilor și finanțării terorismului aplicate de instituția corespondentă;
- (c) să obțină aprobarea conducerii superioare înainte de stabilirea unor noi relații cu bănci corespondente;
- (d) să stabilească în scris responsabilitățile fiecărei instituții;
- (e) în ceea ce privește conturile corespondente de transfer, să se asigure că instituția de credit corespondentă a verificat identitatea clienților care au acces direct la conturile instituției corespondente, a aplicat precauția permanentă și este în măsură să furnizeze instituției corespondente, la cerere, date relevante privind precauția.

Articolul 18

În ceea ce privește tranzacțiile sau relațiile de afaceri cu persoanele străine expuse politic, statele membre solicită instituțiilor lor de credit, în plus față de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 12:

- (a) să dispună de proceduri corespunzătoare, în funcție de risc, pentru a stabili dacă un client sau un beneficiar real al unui client este o persoană străină expusă politic;
- (b) să obțină aprobarea conducerii superioare pentru stabilirea sau continuarea unor relații de afaceri cu astfel de clienți;
- (c) să adopte măsuri adecvate pentru a stabili sursa patrimoniului și sursa fondurilor implicate în relația de afaceri sau în tranzacție;
- (d) să efectueze o monitorizare sporită permanentă a relației de afaceri.

Articolul 19

În ceea ce privește tranzacțiile sau relațiile de afaceri cu persoanele interne expuse politic sau cu o persoană căreia i se încredințează sau i s-a încredințat o funcție publică importantă de către o organizație internațională, statele membre solicită instituțiilor lor de credit, în plus față de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 11:

- (a) să dispună de proceduri corespunzătoare, în funcție de risc, pentru a stabili dacă clientul sau beneficiarul real al unui client este o persoană internă expusă politic;
- (b) să aplice măsurile prevăzute la articolul 18 literele (b), (c) și (d) în cazul în care relațiile de afaceri cu astfel de persoane prezintă un risc mărit.

Articolul 20

Entitățile obligate adoptă măsuri rezonabile pentru a stabili dacă beneficiarii unei polițe de asigurare de viață sau ai unei polițe de alt tip de asigurare legată de investițiilor și/sau, după caz, beneficiarul real al beneficiarului sunt persoane expuse politic. Măsurile se adoptă cel mai târziu la momentul plății sau la momentul cesiunii, totale sau parțiale, a poliței. În cazul în care s-au identificat riscuri mărite, statele membre solicită entităților obligate, în plus față de adoptarea măsurilor normale de precauție privind clientela:

- (a) să informeze conducerea superioară înainte de plata veniturilor corespunzătoare poliței de asigurare;
- (b) să efectueze o examinare sporită a întregii relații de afaceri cu asiguratul.

Articolul 21

Măsurile prevăzute la articolele 18, 19 și 20 se aplică, de asemenea, membrilor familiei sau persoanelor cunoscute ca fiind asociați apropiați ai unor astfel de persoane expuse politic.

Articolul 22

În cazul în care o persoană prevăzută la articolele 18, 19 și 20 a încetat să fie însărcinată cu o funcție publică importantă de către un stat membru sau o țară terță sau cu o funcție importantă de către o organizație internațională, entitățile obligate trebuie să ia în considerare riscul pe care persoana respectivă continuă să îl prezinte și să aplice măsuri corespunzătoare, în funcție de risc, până în momentul în care se consideră că persoana nu mai prezintă niciun risc. Această perioadă de timp nu trebuie să fie mai mică de 18 luni.

Articolul 23

1. Statele membre interzic instituțiilor de credit să stabilească sau să continue o relație de afaceri cu o bancă corespondentă fictivă și solicită instituțiilor de credit să adopte măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că nu se angajează sau nu continuă relațiile bancare corespondente cu o bancă despre care se știe că permite unei bănci fictive să utilizeze conturile sale.
2. În sensul alineatului (1), „bancă fictivă” înseamnă o instituție de credit sau o instituție implicată în activități echivalente constituită într-o țară în care nu are prezență fizică prin care să se exercite o conducere și o gestiune veritabilă și care nu este afiliată unui grup financiar reglementat.

SECȚIUNEA 4

EXECUȚIA DE CĂTRE TERȚI

Articolul 24

Statele membre pot permite entităților obligate să recurgă la terți pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c). Cu toate acestea, responsabilitatea finală pentru îndeplinirea cerințelor respective revine entității obligate care apelează la terț.

Articolul 25

1. În sensul prezentei secțiuni, „terți” înseamnă entitățile obligate enumerate la articolul 2 sau alte instituții și persoane situate într-un stat membru sau într-o țară terță care aplică cerințele de precauție privind clientela și cerințele de păstrare a evidențelor prevăzute sau echivalente cu cele prevăzute de prezenta directivă și a căror conformitate cu cerințele prezentei directive este supravegheată în conformitate cu secțiunea 2 din capitolul VI.
2. Statele membre iau în considerare informațiile disponibile privind nivelul de risc geografic atunci când decid dacă o țară terță îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1) și se informează reciproc, informând, de asemenea, Comisia și ABE, AEAPo și AEVMP, în măsura în care acest lucru este relevant în scopul prezentei directive și în conformitate cu dispozițiile relevante din Regulamentul (UE)

nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu privire la cazurile în care consideră că o țară terță îndeplinește astfel de condiții.

Articolul 26

1. Statele membre se asigură că entitățile obligate obțin de la terțul la care au recurs informațiile necesare privind cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).
2. Statele membre se asigură că entitățile obligate cărora li se adresează clientul adoptă măsurile adecvate pentru a garanta că toate copiile relevante ale datelor de identificare și verificare și orice alt document relevant privind identitatea clientului sau a beneficiarului real le sunt transmise de îndată, la cerere, de către terț.

Articolul 27

Statele membre se asigură că autoritatea competentă din țara de origine (în cazul politicilor și controalelor la nivel de grup) și autoritatea competentă din țara gazdă (în cazul sucursalelor și filialelor) pot considera că o entitate obligată aplică măsurile prevăzute la articolul 25 alineatul (1) și articolul 26 prin programul său de grup, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) o entitate obligată se bazează pe informațiile furnizate de către un terț care face parte din același grup;
- (b) grupul aplică măsurile de precauție privind clientela, normele privind păstrarea evidențelor și programele de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în conformitate cu prezenta directivă sau cu norme echivalente;
- (c) punerea în aplicare efectivă a cerințelor menționate la litera (b) este supravegheată la nivel de grup de către o autoritate competentă.

Articolul 28

Prezenta secțiune nu se aplică în relațiile de externalizare sau de reprezentare în care, pe baza unei dispoziții contractuale, furnizorul serviciilor de externalizare sau agentul trebuie considerat parte a entității obligate.

CAPITOLUL III

INFORMAȚII PRIVIND BENEFICIARUL REAL

Articolul 29

1. Statele membre se asigură că societățile sau entitățile juridice înființate pe teritoriul lor obțin și dețin informații adecvate, corecte și actuale cu privire la beneficiarul lor real.
2. Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pot fi accesate în timp util de către autoritățile competente și de către entitățile obligate.

Articolul 30

1. Statele membre se asigură că fiduciarii oricărei fiducii exprese reglementate de legislația lor obțin și dețin informații adecvate, corecte și actuale privind beneficiarul real al fiduciei. Astfel de informații includ identitatea constituitorului, a fiduciarului (fiduciarilor), a protectorului (dacă este cazul), a beneficiarilor sau a categoriei de beneficiari, precum și a oricărei alte persoane fizice care exercită un control efectiv asupra fiduciei.
2. Statele membre se asigură că fiduciarii dezvăluie statutul pe care îl au entităților obligate atunci când, în calitate de fiduciar, formează o relație de afaceri sau efectuează o tranzacție ocazională cu o valoare care depășește pragul prevăzut la articolul 10 literele (b), (c) și (d).
3. Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pot fi accesate în timp util de către autoritățile competente și de către entitățile obligate.
4. Statele membre se asigură că măsurile corespunzătoare celor de la alineatele (1), (2) și (3) se aplică altor tipuri de entități și construcții juridice cu o structură și o funcție similare fiduciilor.

CAPITOLUL IV

OBLIGAȚIILE DE RAPORTARE

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 31

1. Fiecare stat membru instituie o FIU în scopul de a preveni, de a detecta și de a investiga spălarea banilor și finanțarea terorismului.
2. Statele membre comunică în scris Comisiei denumirea și adresa FIU-urilor respective.
3. FIU se constituie ca o unitate centrală națională. Acesta este responsabilă cu primirea (și, în măsura posibilului, solicitarea), analizarea și comunicarea către autoritățile competente a informațiilor divulgate care se referă la posibile spălări de bani, infracțiuni premergătoare conexe sau posibile finanțări ale terorismului sau care sunt solicitate de legislația sau reglementările naționale. Unitatea dispune de resurse adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.
4. Statele membre se asigură că FIU are acces, în mod direct sau indirect, în timp util, la informațiile financiare, administrative și de aplicare a legii de care are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile în mod corespunzător. În plus, FIU trebuie să dea curs solicitărilor de informații formulate de autoritățile de aplicare a legii din statul membru, cu excepția cazului în care există motive de fapt pentru a presupune că furnizarea unor astfel de informații ar avea un impact negativ asupra anchetelor sau analizelor în curs de desfășurare, sau, în circumstanțe excepționale, în cazul în care divulgarea informațiilor ar fi în mod clar disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau irelevante în ceea ce privește scopurile pentru care aceasta a fost solicitată.
5. Statele membre se asigură că FIU are competența de a lua măsuri urgente, fie direct, fie indirect, atunci când există o suspiciune că o tranzacție are legătură cu spălarea banilor sau finanțarea terorismului, de a suspenda sau de a refuza derularea tranzacției cu scopul de a analiza tranzacția și de a confirma suspiciunea.
6. Funcția de analiză a FIU constă într-o analiză operațională care se axează pe cazuri individuale și obiective specifice și o analiză strategică de abordare a tendințelor și a metodelor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

Articolul 32

1. Statele membre solicită entităților obligate și, după caz, directorilor și angajaților acestora să coopereze pe deplin:
 - (a) informând prompt FIU, din proprie inițiativă, în cazul în care instituția sau persoana reglementată de prezenta directivă are cunoștință, suspectează sau are motive serioase să suspecteze că fondurile sunt obținute din activități infracționale sau că au legătură cu finanțarea terorismului, și dând curs cu promptitudine solicitărilor de informații suplimentare formulate de FIU în astfel de cazuri;
 - (b) furnizând prompt FIU, la cererea acesteia, toate informațiile necesare, în conformitate cu procedurile stabilite prin legislația aplicabilă.
2. Informațiile menționate la alineatul (1) se transmit către FIU a statului membru pe al cărui teritoriu este situată instituția sau persoana care transmite informațiile. Informațiile sunt transmise de către persoana sau persoanele desemnate în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 8 alineatul (4).

Articolul 33

1. Prin derogare de la articolul 32 alineatul (1), statele membre pot desemna, în cazul persoanelor menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a), (b) și (d), un organism adecvat de autoreglementare al profesiei în cauză ca autoritate care trebuie să primească informațiile menționate la articolul 32 alineatul (1).

Fără a aduce atingere alineatului (2), organismul de autoreglementare desemnat transmite, în cazurile menționate la primul paragraf, informațiile către FIU cu promptitudine și sub formă nefiltrată.
2. Statele membre nu aplică obligațiile prevăzute la articolul 32 alineatul (1) notarilor, altor persoane care exercită profesii juridice liberale, auditorilor, experților contabili externi și consilierilor fiscali, această derogare fiind strict valabilă în privința informațiilor pe care aceștia le primesc de la unul dintre clienții lor sau le obțin în legătură cu unul dintre clienții lor în cursul evaluării situației juridice a clientului lor sau al îndeplinirii sarcinii de a apăra sau de a reprezenta clientul respectiv într-o procedură judiciară sau în legătură cu o procedură judiciară, inclusiv consultanța privind inițierea sau evitarea unei proceduri, indiferent dacă informațiile sunt primite sau obținute înaintea procedurii, în timpul acesteia sau după aceasta.

Articolul 34

1. Statele membre solicită entităților obligate să se abțină de la efectuarea tranzacțiilor despre care cunosc sau bănuiesc că sunt legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului până când îndeplinesc acțiunile necesare în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (a).

În conformitate cu legislația statelor membre, se pot da instrucțiuni ca tranzacția să nu fie realizată.

2. În cazul în care se suspectează că o tranzacție servește la spălarea banilor sau la finanțarea terorismului și în cazul în care abținerea de la realizarea sa este imposibilă sau susceptibilă a zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor unei operațiuni suspecte de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, entitățile obligate în cauză informează FIU imediat după realizarea tranzacției.

Articolul 35

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente prevăzute la articolul 45 informează cu promptitudine FIU în cazul în care, pe parcursul inspecțiilor efectuate de acestea la entitățile obligate sau în oricare alt mod, autoritățile descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.
2. Statele membre se asigură că organismele de supraveghere autorizate prin acte cu putere de lege să supravegheze piețele bursiere, valutare și de produse financiare derivate informează FIU în cazul în care descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.

Articolul 36

Divulgarea cu bună credință, prevăzută la articolul 32 alineatul (1) și articolul 33, de către o entitate obligată sau de un angajat sau director al unei astfel de entități obligate a informațiilor menționate la articolele 32 și 33 nu constituie încălcare a vreunei restricții privind divulgarea de informații impuse prin contract sau de un act cu putere de lege sau act administrativ și nu atrage niciun fel de răspundere pentru entitatea obligată, directorii sau angajații acesteia.

Articolul 37

Statele membre adoptă toate măsurile adecvate pentru a proteja față de expunerea la amenințări sau acțiuni ostile angajații entității obligate care raportează, fie la nivel intern, fie către FIU, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

SECȚIUNEA 2

INTERZICEREA DIVULGĂRII

Articolul 38

1. Entitățile obligate, precum și directorii și angajații acestora nu divulgă clientului vizat și nici altor terți faptul că au fost transmise autorităților informații în conformitate cu articolele 32 și 33 sau că este în curs sau ar putea fi deschisă o anchetă privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.
2. Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu include divulgarea către autoritățile competente din statul membru, inclusiv către organismele de autoreglementare, sau divulgarea în scopul aplicării legii.

3. Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică divulgarea între instituții din statele membre sau din țări terțe care impun cerințe echivalente celor prevăzute de prezenta directivă, cu condiția ca acestea să aparțină aceluiași grup.
4. Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică divulgarea între persoanele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a) și (b) din statele membre sau din țări terțe care impun cerințe echivalente celor prevăzute de prezenta directivă, care își desfășoară activitățile profesionale, ca angajați sau nu, în cadrul aceleiași persoane juridice sau al unei rețele.

În sensul primului paragraf, „rețea” înseamnă o structură mai largă căreia îi aparține persoana și care are proprietari, conducere și control de conformitate în comun.
5. În ceea ce privește entitățile sau persoanele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 și punctul 3 literele (a) și (b), în cazurile privind același client și aceeași tranzacție care implică două sau mai multe instituții sau persoane, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică divulgarea între instituțiile sau persoanele relevante dacă acestea sunt situate într-un stat membru sau într-o țară terță care impune cerințe echivalente celor prevăzute de prezenta directivă și dacă aparțin aceleiași categorii profesionale și se supun unor obligații echivalente în ceea ce privește secretul profesional și protecția datelor cu caracter personal.
6. În cazul în care persoanele menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a) și (b) încearcă să descurajeze un client de la a participa la activități ilegale, aceasta nu reprezintă o divulgare în sensul alineatului (1).

CAPITOLUL V

PĂSTRAREA EVIDENȚELOR ȘI DATELE STATISTICE

Articolul 39

Statele membre solicită entităților obligate să păstreze următoarele documente și informații, în conformitate cu legislația națională, în scopul prevenirii, depistării și investigării posibilelor cazuri de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului de către FIU sau de către alte autorități competente:

- (a) în cazul precauției privind clientela, o copie sau numerele de înregistrare ale documentelor solicitate, pe o perioadă de cel puțin cinci ani după ce relația de afaceri cu clientul a încetat. La expirarea acestei perioade, datele cu caracter personal vor fi șterse dacă legislația națională nu prevede altceva; împrejurările în care entitățile obligate pot sau trebuie să păstreze în continuare datele sunt stabilite în legislația națională. Statele membre pot permite sau impune păstrarea în continuare a datelor numai dacă acest lucru este necesar pentru prevenirea, depistarea sau investigarea cazurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Perioada maximă de păstrare după încetarea relației de afaceri nu trebuie să depășească zece ani;

- (b) în cazul relațiilor de afaceri și al tranzacțiilor, documente justificative și evidențe, constând în documente originale sau copii admise în procedurile judiciare, în temeiul legislației naționale aplicabile, pe o perioadă de cel puțin cinci ani de la încheierea tranzacțiilor sau de la încetarea relației de afaceri, oricare dintre aceste evenimente are loc primul. La expirarea acestei perioade, datele cu caracter personal vor fi șterse dacă legislația națională nu prevede altceva; împrejurările în care entitățile obligate pot sau trebuie să păstreze în continuare datele sunt stabilite în legislația națională. Statele membre pot permite sau impune păstrarea în continuare a datelor numai dacă acest lucru este necesar pentru prevenirea, depistarea sau investigarea cazurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Perioada maximă de păstrare de la încheierea tranzacțiilor sau de la încetarea relației de afaceri, oricare dintre aceste evenimente are loc primul, nu trebuie să depășească zece ani.

Articolul 40

Statele membre solicită ca entitățile lor obligate să dispună de sisteme care să le permită să răspundă în mod complet și rapid la cererile de informații venite din partea FIU-urilor sau a altor autorități, în conformitate cu legislația lor națională, prin care acestea doresc să afle dacă entitățile obligate respective au sau au avut în cursul celor cinci ani precedenți o relație de afaceri cu anumite persoane fizice sau juridice și care este natura relației respective.

Articolul 41

1. Statele membre se asigură că, în scopul elaborării evaluărilor de risc naționale în conformitate cu articolul 7, sunt în măsură să revizuiască eficacitatea sistemelor lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului prin menținerea unor statistici complete în chestiuni relevante pentru eficacitatea sistemelor respective.
2. Statisticile menționate la alineatul (1) includ:
 - (a) date de măsurare a dimensiunii și a importanței diferitelor sectoare care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv numărul de entități și persoane, precum și importanța economică a fiecărui sector;
 - (b) date de măsurare a fazelor de raportare, de investigare și judiciare ale regimului național de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv numărul de rapoarte de tranzacții suspecte înaintate FIU, acțiunile întreprinse ca urmare a rapoartelor și, anual, numărul de cazuri investigate, numărul de persoane urmărite penal, numărul de persoane condamnate pentru infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și valoarea în euro a bunurilor care au fost înghețate, sechestrate sau confiscate.
3. Statele membre asigură publicarea unei versiuni consolidate a rapoartelor lor statistice și transmit Comisiei statisticile menționate la alineatul (2).

CAPITOLUL VI

POLITICI, PROCEDURI ȘI SUPRAVEGHERE

SECȚIUNEA 1

PROCEDURI INTERNE, FORMARE ȘI FEEDBACK

Articolul 42

1. Statele membre solicită entităților obligate care fac parte dintr-un grup să pună în aplicare politici și proceduri la nivel de grup, inclusiv politici de protecție a datelor și politici și proceduri privind schimbul de informații în cadrul grupului, în scopul combaterii spălării de bani și a finanțării terorismului. Politicile și procedurile respective trebuie puse în aplicare efectiv la nivelul sucursalelor și al filialelor deținute în majoritate din statele membre și din țările terțe.
2. Statele membre se asigură că, atunci când entitățile obligate au sucursale sau filialele deținute în majoritate situate în țări terțe în care cerințele privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului sunt mai puțin stricte decât cele ale statului membru, sucursalele și filialele deținute în majoritate situate în țara terță pun în aplicare cerințele statului membru, inclusiv pe cele privind protecția datelor, în măsura în care legile și reglementările țării terțe permit acest lucru.
3. Statele membre, ABE, AEAPO și AEVMP se informează reciproc cu privire la cazurile în care legislația țării terțe nu permite aplicarea măsurilor care se impun în temeiul alineatului (1), pentru găsirea unei soluții putându-se întreprinde o acțiune coordonată.
4. Statele membre solicită ca, în cazul în care legislația țării terțe nu permite aplicarea măsurilor necesare în temeiul primului paragraf de la alineatul (1), entitățile obligate să adopte măsuri suplimentare pentru a face față în mod eficace riscului de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și să informeze autoritățile de supraveghere din țara de origine. Dacă măsurile suplimentare nu sunt suficiente, autoritățile competente din țara de origine iau în considerare măsuri suplimentare de supraveghere, inclusiv, după caz, posibilitatea de a solicita grupului financiar să își închidă operațiunile în țara gazdă.
5. ABE, AEAPO și AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care se precizează tipul de măsuri suplimentare menționate la alineatul (4) și măsurile minime care trebuie adoptate de către entitățile obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 în cazul în care legislația țării terțe nu permite aplicarea măsurilor impuse în temeiul alineatelor (1) și (2). ABE, AEAPO și AEVMP înaintează proiectele de standarde tehnice de reglementare Comisiei în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

6. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (5), în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
7. Statele membre se asigură că schimbul de informații în cadrul grupului este permis, cu condiția ca acest lucru să nu prejudicieze investigarea sau analizarea, de către FIU sau de către alte autorități competente, în conformitate cu legislația națională, a posibilelor cazuri de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.
8. Statele membre pot solicita emitenților de monedă electronică, astfel cum sunt definiți în Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului²³, și furnizorilor de servicii de plată, astfel cum sunt definiți în Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁴, care sunt înregistrați pe teritoriul lor și al căror sediu central se află într-un alt stat membru sau în afara Uniunii să numească un punct de contact central pe teritoriul lor pentru a supraveghea respectarea normelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.
9. ABE, AEAPo și AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care se specifică criteriile de determinare a circumstanțelor în care este necesară desemnarea unui punct de contact central în conformitate cu alineatul (8) de mai sus și funcțiile punctelor de contact centrale. ABE, AEVMP și AEAPo înaintează proiectele de standarde tehnice de reglementare Comisiei în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
10. Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (9), în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 43

1. Statele membre solicită entităților obligate să adopte măsurile proporționale cu riscurile, natura și dimensiunea lor pentru ca angajații în cauză ai acestora să cunoască dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive, inclusiv cerințele relevante privind protecția datelor.

Măsurile includ participarea angajaților în cauză la programe speciale de formare permanentă, menite să îi ajute să recunoască operațiunile care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului și să îi învețe cum să procedeze în astfel de cazuri.

În cazul în care o persoană fizică care se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 își desfășoară activitatea profesională ca angajat al unei persoane juridice, obligațiile prevăzute în prezenta secțiune se aplică persoanei juridice, și nu persoanei fizice.

²³ JO L 267, 10.10.2009, p. 7.

²⁴ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

2. Statele membre se asigură că entitățile obligate au acces la informații actualizate privind practicile celor care spală bani și finanțează terorismul și privind indiciile care conduc la recunoașterea tranzacțiilor suspecte.
3. Statele membre se asigură că, ori de câte ori este posibil, este furnizat în timp util un feedback privind eficacitatea și acțiunile întreprinse ca urmare a rapoartelor privind suspiciunile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

SECȚIUNEA 2

SUPRAVEGHEREA

Articolul 44

1. Statele membre prevăd obligația de autorizare sau înmatriculare a caselor de schimb valutar și a furnizorilor de servicii pentru fiducii și autorizarea furnizorilor de servicii de jocuri de noroc.
2. În privința entităților vizate la alineatul (1), statele membre solicită autorităților competente să asigure faptul că persoanele care conduc sau care vor conduce efectiv activitățile entităților respective sau beneficiarii reali ai acestora sunt persoane competente și potrivite.
3. În ceea ce privește entitățile obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a), (b), (d) și (e), statele membre se asigură că autoritățile competente adoptă măsurile necesare pentru a preveni ca infractorii sau complici ai acestora să dețină o participație semnificativă sau de control sau să fie beneficiarii reali ai unei astfel de participații sau să ocupe o funcție de conducere în cadrul respectivelor entități obligate.

Articolul 45

1. Statele membre solicită autorităților competente să supravegheze efectiv respectarea cerințelor prezentei directive și să adopte toate măsurile necesare în acest sens.
2. Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențe adecvate, inclusiv competența de a obliga la prezentarea oricăror informații relevante pentru monitorizarea conformității și de a efectua verificări, și dispun de resurse financiare, umane și tehnice adecvate pentru îndeplinirea funcțiilor lor. Statele membre se asigură că personalul autorităților competente respectă standarde profesionale înalte, inclusiv în materie de confidențialitate și de protecție a datelor, prezintă un grad înalt de integritate și este calificat în mod corespunzător.
3. În cazul instituțiilor de credit și financiare și al furnizorilor de servicii de jocuri de noroc, autoritățile competente au puteri de supraveghere sporite, în special posibilitatea de a efectua inspecții la fața locului.

4. Statele membre se asigură că entitățile obligate care au sucursale sau filiale în alte state membre respectă dispozițiile adoptate de statul membru respectiv în aplicarea prezentei directive.
5. Statele membre se asigură că autoritățile competente ale statului membru în care este stabilită sucursala sau filiala cooperează cu autoritățile competente din statul membru în care entitatea obligată își are sediul central, pentru a asigura supravegherea efectivă a cerințelor prezentei directive.
6. Statele membre se asigură că autoritățile competente care aplică o abordare a supravegherii în funcție de risc:
 - (a) înțeleg clar riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prezente în țara lor;
 - (b) au acces la fața locului și în afara amplasamentului la toate informațiile relevante privind riscurile specifice interne și internaționale legate de clienții, produsele și serviciile entităților obligate; și
 - (c) stabilesc frecvența și intensitatea verificărilor la fața locului și în afara amplasamentului în funcție de profilul de risc al entității obligate și de riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului prezente în țară.
7. Evaluarea profilului de risc de spălare a banilor și de finanțare a terorismului al entităților obligate, în care sunt incluse și riscurile de nerespectare, se revizuieste atât în mod periodic, cât și atunci când există evenimente sau schimbări majore în conducerea și activitățile entităților obligate.
8. Statele membre se asigură că autoritățile competente iau în considerare marja de apreciere permisă entității obligate și revizuiesc în mod corespunzător evaluările riscurilor care stau la baza acestei puteri de apreciere, precum și adecvarea și punerea în aplicare a politicilor, controalelor interne și procedurilor acesteia.
9. În cazul entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 literele (a), (b) și (d), statele membre pot permite ca funcțiile prevăzute la alineatul (1) să fie exercitate de către organisme de autoreglementare, cu condiția ca acestea să respecte dispozițiile alineatului (2).
10. ABE, AEAPo și AEVMP publică orientări adresate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu privire la factorii de risc care trebuie aplicați atunci când se efectuează supravegherea în funcție de risc. Trebuie să se țină cont în special de natura și dimensiunea activității și, dacă este cazul și în funcție de aspectele menționate, să se prevadă măsuri specifice. Orientările se publică în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

SECȚIUNEA 3

COOPERARE

SUBSECȚIUNEA I

COOPERAREA NAȚIONALĂ

Articolul 46

Statele membre se asigură că factorii de decizie, FIU, autoritățile de aplicare a legii, autoritățile de supraveghere și alte autorități competente implicate în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului dispun de mecanisme eficiente care le permit să coopereze și să se coordoneze la nivel național în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și a activităților de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

SUBSECȚIUNEA II

COOPERAREA CU ABE, AEAPO și AEVMP

Articolul 47

Autoritățile competente furnizează ABE, AEAPO și AEVMP toate informațiile necesare pentru ca acestea să își îndeplinească sarcinile care le revin în temeiul prezentei directive.

SUBSECȚIUNEA III

COOPERAREA ÎNTRE FIU-URI ȘI CU COMISIA EUROPEANĂ

Articolul 48

Comisia poate acorda asistența necesară pentru a facilita coordonarea, inclusiv schimbul de informații între FIU-uri în cadrul Uniunii. De asemenea, aceasta poate convoca periodic întâlniri cu reprezentanți ai FIU-urilor din statelor membre pentru a facilita cooperarea și a face schimb de opinii în chestiuni de cooperare.

Articolul 49

Statele membre se asigură că FIU-urile lor cooperează între ele în cea mai mare măsură posibilă, indiferent dacă acestea sunt autorități administrative, autorități de punere în aplicare, autorități judiciare sau autorități hibride.

Articolul 50

1. Statele membre se asigură că FIU-urile schimbă, din proprie inițiativă sau la cerere, orice informații care le pot fi utile pentru prelucrarea sau analizarea informațiilor sau pentru efectuarea investigațiilor având ca obiect tranzacții financiare legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului și persoane fizice sau juridice implicate. În cerere trebuie indicate faptele relevante, contextul, motivele cererii și modul în care se vor utiliza informațiile solicitate.
2. Statele membre se asigură că FIU căreia i se adresează cererea este obligată să facă uz de toate competențele de care dispune pe plan intern pentru primirea și analizarea informațiilor atunci când dă curs unei solicitări de informații înaintată de o altă FIU din Uniune în conformitate cu alineatul (1). FIU căreia i se adresează cererea răspunde în timp util și atât FIU solicitantă, cât și cea solicitată utilizează mijloace digitale sigure pentru schimbul de informații, ori de câte ori acest lucru este posibil.
3. O FIU poate refuza să divulge acele informații care ar putea afecta o anchetă penală desfășurată în statul membru căruia i se adresează cererea sau, în împrejurări excepționale, care ar fi în mod evident disproporționate față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau ale statului membru în cauză sau irelevante pentru scopul în care au fost colectate. Orice refuz de divulgare a unor astfel de informații trebuie justificat în mod corespunzător FIU care solicită informațiile.

Articolul 51

Informațiile și documentele primite în temeiul articolelor 49 și 50 se utilizează pentru realizarea sarcinilor FIU astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă. Atunci când transmite informații și documente în temeiul articolelor 49 și 50, FIU emitentă poate impune restricții și condiții pentru utilizarea informațiilor respective. FIU destinatară se conformează respectivelor restricții și condiții. Acest lucru nu afectează utilizarea pentru anchete și urmăriri penale legate de sarcinile FIU de a preveni, a detecta și a investiga spălarea banilor și finanțarea terorismului.

Articolul 52

Statele membre se asigură că FIU-urile întreprind toate măsurile necesare, inclusiv măsuri de securitate, pentru a se asigura că informațiile prezentate în temeiul articolelor 49 și 50 nu pot fi accesate de alte autorități, agenții sau departamente, cu excepția cazului în care există acordul prealabil al FIU care a furnizat informațiile.

Articolul 53

1. Statele membre își încurajează FIU-urile să utilizeze canale protejate de comunicare între FIU-uri și rețeaua informatică descentralizată FIU.net.
2. Statele membre se asigură că, în scopul de a-și îndeplini sarcinile prevăzute în prezenta directivă, FIU-urile lor cooperează în vederea aplicării unor tehnologii moderne. Astfel de tehnologii permit FIU-urilor să își confrunte datele cu datele altor FIU-uri într-un mod anonim, prin asigurarea protecției complete a datelor cu caracter

personal, cu scopul de a detecta în alte state membre persoane care le interesează și de a identifica veniturile și fondurile acestora.

Articolul 54

Statele membre se asigură că FIU-urile lor cooperează cu Europol în cazul analizelor cu un caracter transfrontalier în care sunt implicate cel puțin două state membre.

SECȚIUNEA 4

SANCTIUNI

Articolul 55

1. Statele membre se asigură că entitățile obligate pot fi trase la răspundere pentru încălcări ale dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.
2. Fără a aduce atingere dreptului lor de a impune sancțiuni penale, statele membre se asigură că autoritățile competente pot adopta măsuri administrative corespunzătoare și că ele pot impune sancțiuni administrative în cazul în care entitățile obligate încalcă dispozițiile naționale adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive, și se asigură că acestea sunt aplicate. Măsurile și sancțiunile respective trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.
3. Statele membre se asigură că, în cazul în care obligațiile se aplică persoanelor juridice, sancțiunile pot fi aplicate membrilor organului de conducere sau oricăror alte persoane care, în temeiul legislației naționale, sunt responsabile de încălcare.
4. Statele membre se asigură că autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor. În exercitarea competențelor lor de sancționare, autoritățile competente cooperează strâns pentru a se asigura că măsurile administrative și sancțiunile produc rezultatele dorite și își coordonează eforturile atunci când se ocupă de cazuri transfrontaliere.

Articolul 56

1. Prezentul articol se aplică cel puțin în situațiile în care entitățile obligate dau dovadă de deficiențe sistematice în raport cu cerințele prevăzute la următoarele articole:
 - (a) 9-23 (precauția privind clientela);
 - (b) 32, 33 și 34 (raportarea tranzacțiilor suspecte);
 - (c) 39 (păstrarea evidențelor); și
 - (d) 42 și 43 (controalele interne).

2. Statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), printre măsurile și sancțiunile administrative care pot fi aplicate se numără cel puțin următoarele:
- (a) declarația publică în care se indică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
 - (b) ordinul prin care persoanei fizice sau juridice i se solicită să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea lui;
 - (c) în cazul unei entități obligate care este supusă obligației de a deține o autorizație, retragerea autorizației respective;
 - (d) interdicția temporară de a exercita funcții în instituții, aplicată oricărui membru al organului de conducere al entității obligate care este considerat răspunzător;
 - (e) în cazul unei persoane juridice, amenzi administrative de până la 10 % din cifra de afaceri anuală totală realizată de persoana juridică respectivă în exercițiul financiar precedent;
 - (f) în cazul unei persoane fizice, amenzi administrative de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, echivalentul în moneda națională la data intrării în vigoare a prezentei directive;
 - (g) amenzi administrative în valoare de până la două ori profiturile acumulate sau pierderile evitate ca urmare a încălcării, atunci când acestea pot fi determinate.

În sensul literei (e), în cazul în care persoana juridică este o filială a unei întreprinderi-mamă, cifra de afaceri relevantă anuală totală este cifra de afaceri anuală totală care rezultă din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă finale în exercițiul financiar precedent.

Articolul 57

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente publică fără întârziere orice sancțiune sau măsură aplicată în caz de încălcare a dispozițiilor naționale adoptate pentru punerea în aplicare prezentei directive, inclusiv informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile pentru aceasta, în afară de cazul în care publicarea ar amenința în mod serios stabilitatea piețelor financiare. În cazul în care publicarea ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate, autoritățile competente publică sancțiunile în mod anonim.
2. Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor sau măsurilor administrative și nivelul amenzilor administrative, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv:
- (a) gravitatea și durata încălcării;
 - (b) gradul de răspundere a persoanei fizice sau juridice responsabile;
 - (c) puterea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, indicată de cifra de afaceri totală a persoanei respective sau de venitul anual al persoanei respective;

- (d) importanța profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate;
 - (e) pierderile produse terților prin încălcare, în măsura în care acestea pot fi determinate;
 - (f) măsura în care persoana fizică sau juridică responsabilă cooperează cu autoritatea competentă;
 - (g) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă.
3. ABE, AEAPD și AEVMP publică orientări adresate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu privire la tipurile de măsuri și sancțiuni administrative și nivelul amenzilor administrative aplicabile entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2. Orientările se publică în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
4. În cazul persoanelor juridice, statele membre se asigură că acestea pot fi trase la răspundere pentru încălcările menționate la articolul 56 alineatul (1) care sunt comise în beneficiul lor de către orice persoană, acționând individual sau ca parte a unui organ al respectivei persoane juridice, care deține o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, pe baza:
- (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice respective;
 - (b) unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice respective; sau
 - (c) unei competențe de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice respective.
5. Pe lângă cazurile menționate la alineatul (4), statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi trase la răspundere atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (4) a făcut posibilă comiterea încălcărilor menționate la articolul 56 alineatul (1) de către o persoană aflată sub autoritatea sa, în beneficiul unei persoane juridice.

Articolul 58

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente instituie mecanisme eficiente prin care încurajează să li se raporteze încălcările dispozițiilor naționale adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive.
2. Mecanismele menționate la alineatul (1) includ cel puțin:
- (a) procedurile specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările și luarea de măsuri ulterioare;
 - (b) protecția corespunzătoare a angajaților instituțiilor care denunță încălcări comise în cadrul instituției;

- (c) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcare, în conformitate cu principiile stabilite în Directiva 95/46/CE.
3. Statele membre solicită entităților obligate să instituie proceduri corespunzătoare privind raportarea de către angajați a încălcărilor, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, independent și anonim.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 59

Comisia întocmește un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în termen de patru ani de la data intrării în vigoare a directivei și îl înaintează Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 60

Directivele 2005/60/CE și 2006/70/CE se abrogă cu începere de la *[a se introduce data - o zi după data prevăzută la primul paragraf din articolul 61]*.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

Articolul 61

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel mai târziu la *[doi ani de la adoptare]*. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor acte de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 62

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 63

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Urmează o listă neexhaustivă cu variabilele de risc pe care entitățile obligate le iau în considerare atunci când stabilesc în ce măsură să aplice măsurile de precauție privind clientela în conformitate cu articolul 11 alineatul (3):

- (i) scopul unui cont sau al unei relații;
- (ii) nivelul activelor depuse de un client sau dimensiunea tranzacțiilor efectuate;
- (iii) regularitatea sau durata relației de afaceri.

ANEXA II

Urmează o listă neexhaustivă cu factorii și tipurile de dovezi ale eventualelor situații cu risc redus menționate la articolul 14:

- (1) factorii de risc privind clienții:
 - (a) societăți publice cotate la o bursă de valori și supuse cerințelor de declarare (fie prin norme bursiere, fie prin lege sau prin mijloace executorii), care impun cerințe pentru a asigura transparența adecvată a beneficiarului real;
 - (b) administrații sau întreprinderi publice;
 - (c) clienți cu reședința în zone geografice cu risc redus prevăzute la alineatul (3).
- (2) factorii de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:
 - (a) polițe de asigurare de viață a căror primă este scăzută;
 - (b) polițe de asigurare pentru sistemele de pensii, în cazul în care nu există o clauză de răscumpărare timpurie și polița nu poate fi folosită drept garanție;
 - (c) sisteme de pensii sau programe similare care asigură salariaților beneficii de pensie, în cazul cărora contribuțiile se realizează prin deducere din salarii, iar normele sistemului nu permit ca drepturile beneficiarilor sistemului să fie transferate;
 - (d) produse sau servicii financiare care furnizează servicii definite și limitate în mod corespunzător anumitor tipuri de clienți, astfel încât să sporească accesul în scopul incluziunii financiare;
 - (e) produse în cazul cărora riscul de spălare a banilor/de finanțare a terorismului este gestionat de alți factori, cum ar fi limitele financiare sau transparența proprietății (de exemplu, anumite tipuri de monedă electronică, astfel cum sunt definite în Directiva 2009/110/CE privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică).
- (3) factori de risc geografici:
 - (a) alte state membre ale UE;
 - (b) țări terțe care dețin sisteme efective de combatere a spălării banilor/combateră a finanțării terorismului;
 - (c) țări terțe identificate din surse credibile ca având un nivel scăzut al corupției sau al altor activități infracționale;
 - (d) țările terțe care se supun cerințelor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în conformitate cu recomandările GAFI, au pus în aplicare în mod eficient cerințele respective și sunt supravegheate sau

monitorizate în mod eficient, în conformitate cu recomandările, pentru a se asigura conformitatea cu cerințele respective.

ANEXA III

Urmează o listă neexhaustivă cu factorii și tipurile de dovezi ale eventualelor situații cu risc mărit menționate la articolul 16 alineatul (3):

- (1) factorii de risc privind clienții:
 - (a) relația de afaceri se desfășoară în circumstanțe neobișnuite;
 - (b) clienții rezidenți în țările prevăzute la alineatul (3);
 - (c) persoanele sau construcțiile juridice cu rol de structuri de administrare a activelor personale;
 - (d) societățile care au acționari nominali sau acțiuni la purtător;
 - (e) activități în care se rulează mult numerar;
 - (f) situația în care structura acționariatului societății pare neobișnuit sau excesiv de complexă, având în vedere natura activității sale.
- (2) factorii de risc privind produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție:
 - (a) servicii bancare private;
 - (b) produse sau tranzacții care ar putea favoriza anonimatul;
 - (c) relații de afaceri sau tranzacții la distanță;
 - (d) plăți primite de la terți necunoscuți sau neasociați;
 - (e) produse noi și practici comerciale noi, inclusiv mecanisme noi de distribuție și utilizarea unor tehnologii noi sau în curs de dezvoltare atât pentru produsele noi, cât și pentru produsele preexistente.
- (3) factorii de risc geografic:
 - (a) țări care, conform unor surse credibile, cum ar fi declarațiile publice ale GAFI, evaluarea reciprocă sau rapoarte detaliate de evaluare sau rapoarte de monitorizare publicate, nu dispun de sisteme eficace de combatere a spălării banilor/combateră a finanțării terorismului;
 - (b) țări care, conform unor surse credibile, nu au un nivel ridicat al corupției sau al altor activități infracționale;
 - (c) țări supuse unor sancțiuni, embargouri sau măsuri similare instituite, de exemplu, de Organizația Națiunilor Unite;
 - (d) țări care acordă finanțare sau sprijin pentru activități teroriste sau pe teritoriul cărora operează organizații teroriste desemnate.

ANEXĂ IV

Tabelul de corespondență menționat la articolul 60

Directiva 2005/60/EC	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
	Articolele 6-8
Articolul 6	Articolul 9
Articolul 7	Articolul 10
Articolul 8	Articolul 11
Articolul 9	Articolul 12
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (d)
Articolul 10 alineatul (2)	-
Articolul 11	Articolele 13, 14 și 15
Articolul 12	-
Articolul 13	Articolele 16-23
Articolul 14	Articolul 24
Articolul 15	-
Articolul 16	Articolul 25
Articolul 17	-
Articolul 18	Articolul 26
	Articolul 27
Articolul 19	Articolul 28
	Articolul 29
	Articolul 30

Articolul 20	-
Articolul 21	Articolul 31
Articolul 22	Articolul 32
Articolul 23	Articolul 33
Articolul 24	Articolul 34
Articolul 25	Articolul 35
Articolul 26	Articolul 36
Articolul 27	Articolul 37
Articolul 28	Articolul 38
Articolul 29	-
Articolul 30	Articolul 39
Articolul 31	Articolul 42
Articolul 32	Articolul 40
Articolul 33	Articolul 41
Articolul 34	Articolul 42
Articolul 35	Articolul 43
Articolul 36	Articolul 44
Articolul 37	Articolul 45
	Articolul 46
Articolul 37a	Articolul 47
Articolul 38	Articolul 48
	Articolele 49-54
Articolul 39	Articolele 55-58
Articolul 40	-
Articolul 41	-
Articolul 41a	-
Articolul 41b	-

Articolul 42	Articolul 59
Articolul 43	-
Articolul 44	Articolul 60
Articolul 45	Articolul 61
Articolul 46	Articolul 62
Articolul 47	Articolul 63

Directiva 2006/70/EC	Prezenta directivă
Articolul 1	-
Articolul 2 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 3 alineatul (7) literele (d), (e) și (f)
Articolul 2 alineatul (4)	-
Articolul 3	-
Articolul 4	Articolul 2 alineatele (2)-(8)
Articolul 5	-
Articolul 6	-
Articolul 7	-